UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

17 ЛЮТОГО 1972
Число No 7
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
FEBRUARY 17, 1972

В УРСР АРЕШТОВАНО УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА З БЕЛЬГІЇ

Советська газета „Правда України" з 15 січня 1972 р. повідомила, що советська політична поліція КГБ арештувала студента Лювенського університету в Бельгії Ярослава Добоша під замітом „підривної антисоветської діяльности". Добош живе постійно в Бельгії й має бельгійське громадянство. Бельгійські часописи висловлюють здивування, чому советські власті не повідомили про арешт бельгійського громадянина бельгійської амбасади в Москві.

Батько Добоша в Бельгії дістав картку від свого сина, датовану 2 січня, в якій він писав, що є в поворотній дорозі до Бельгії.

Про арешт Добоша помістили вістки бельгійські газети, які висловлюють здогад, що арешт Добоша може бути у зв'язку з арештами серед українських інтелектуалістів, яких недавно арештовано у Львові і в Києві.

Ярослав Добош є сином українця, вивезеного в часі війни до Німеччини на примусові роботи. Після війни в 1947 р. родина Добошів прибула до Бельгії, де голова родини дістав працю в копальні вугілля. Син його Ярослав народився в Німеччині, а своє дитинство провів у вугільному районі Лімбурщини, де закінчив народню школу. Середню школу закінчив в українській семінарії в Римі. Він закінчив рік філософії в Римі, а відтак записався на соціяльно-політичні студії в Лювені. Життерадісний, дуже привітельський, зацікавлений соціяльними й політичними проблемами, він поїхав у грудні 1971 на Україну, щоб провести свята в своїй родині. Він перебув там 10 днів і вертався до Бельгії, як його арештували. З України батьки одержали від нього три картки.

Бельгійське міністерство закордонних справ звернулося до бельгійської амбасади в Москві за інформаціями, але досі не одержало ніякої відповіді, чому Добоша арештовано. (За СПС).

Другий Світовий Конґрес українців буде в Канаді

На п'ятій пленарній сесії секретаріяту СКВУ, що відбулась у Ню Йорку в днях 28-30 січня ц.р. схвалено, що другий Світовий Конґрес Вільних Українців відбудеться в листопаді 1973 р. в Канаді.

Президія секретаріяту СКВУ в Европі

П'ЯТА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

Від п'ятниці 28 до неділі 30 січня ц.р. відбулась п'ята з черги пленарна сесія президії секретаріяту СКВУ у готелі Комодор у Ню Йорку під проводом теперішнього президента Й. Лисогора. Звідомлення з дворічної діяльности склали: екзекутивний директор М. Сосновський, генеральний секретар І. Білинський, скарбник проф. д-р Б. Гнатюк, за Провірну Комісію прем'єр Юліян Ревай і по дискусії над звітами їх прийняли та схвалили абсолюторію. Під час нарад присвятили багато уваги справі нових репресій проти українських інтелектуалістів в Україні та їх оборони на міжнародному форумі. В суботу, 29 січня, відбулась у вечірніх годинах зустріч з громадянством в Українському Інституті Америки з короткими привітаннями учасників сесії.

Опісля формально передано діловедення новій президії в Европі згідно з правильником СКВУ, схваленим у листопаді 1967 р. На його основі конґрес СКВУ відбувається що 6 років, а президія секретаріяту СКВУ перебуває по два роки: в Канаді, в ЗДА і вкінці в Европі. Перша президія секретаріяту діяла до 1969 р. у Вінніпеґу з президентом о. митратом д-р В. Кушнірем, генеральним секретарем М. Плав'юком і скарбником мґром І. Іванчуком. Опісля перейшла на два роки до Ню Йорку під проводом президента Й. Лисогора, генерального секретаря І. Білинського і скарбника проф. д-ра Б. Гнатюка. Пленарна сесія закінчила 30 січня цю дворічну каденцію президії секретаріяту СКВУ в ЗДА і тепер вона переходить на два роки до Европи. Провід і діловедення президії в Европі очолює мґр Антін Мельник як президент (Німеччина), д-р Святомир Фостун як генеральний секретар (Англія) і мґр Омелян Коваль як скарбник (Бельгія). Плян дальшої праці подав новий секретар д-р С. Фостун, проект бюджету на 1972 рік предложив новий скарбник мґр О. Коваль з тим, що нарадами вже проводив новий президент мґр. А. Мельник. По дискусії схвалили плян праці і затвердили бюджет, обговорили і схвалили звідомлення та резолюції поодиноких комісій. Наради започаткував молитвою митрополит УАПЦеркви Владика Мстислав, закінчив митрополит УКЦ Владика Максим з тим, що відспівано теж гимн „Ще не вмерла Україна".

КИТАЙЦІ ПОСТРІЛЯЛИ ВТІКАЧІВ

Пресові агенції подавали вже давніше вістки про те, що група китайських високих військових старшин та комуністичних політиків втікала до СССР й їх, під час утечі, застрілено. Тепер ці вістки підтвердив офіційний орган советської комуністичної партії „Правда". Газета написала, що „добре поінформовані особи, які стоять близько китайського уряду", підтвердили, що група китайських комуністичних достойників утікала до СССР і їх застрілено під час утечі. Комуністичні достойники втікали з Китаю, бо „боялись нової масової чистки", що її переводить китайський уряд. „Правда" не написала, чи між застріленими був і наслідник Мао Дзе Дуна Лін Піяо, якого вже ніхто не бачив від кількох місяців, а якого тепер китайські агітатори осуджують на різних публічних зборах.

За вістками західних кореспондентів, Лін Пяо мав приготовляти переворот, щоб повалити теперішний уряд. Коли змову викрито, він, враз із іншими достойниками, втікав до Китаю й під час утечі його застрілено.

Єгипет приготовлюється до війни

Новий єгипетський прем'єр Азіс Сідкей наклав великі оплати на імпортовані до Єгипту товари. Нові податки мають дати Єгиптові спроможність бути готовими до війни з Ізраїлем. Сідкей заборонив ввозити до Єгипту закордонні папіроски, жіночі суконки та хатнє улядження. На телевізійні апарати, маґнітофони та інші товари він наклав 50% мито. На сади підніс податок до 48 долярів від акра.

В своїй промові Сідкей накинувся гостро на ЗДА за те, що ЗДА посилають Ізраїлеві бойові літаки.

Нові розпорядки Сідкея не причинилися до заспокоєння гарячих єгипетських умів. Студенти університету переводили протягом двох днів демонстрації проти уряду та його політики. Першого дня поліція арештувала понад 1,500 демонструючих студентів, які обкидали поліцію камінням, як вона хотіла їх розігнати. Другого дня понад 2,000 студентів влаштувало знову демонстрацію проти уряду, домагалися звільнення своїх арештованих товаришів, віднови війни з Ізраїлем та скасування цензури газет. В часі демонстрації студенти знищили крамницю, яка продавала советські книги.

Поліція заборонила студентам демонстрацій, але студенти і далі збиралися більшими гуртами та намагалися зустрічі з президентом А. Садатом, одначе він відмовився говорити зі студентами.

Консервати перемогли

В виборчій окрузі Стетлер, Алберта відбувались вибори до провінційної леґіслятури, бо вибраний в виборах посол з консервативної партії, помер у міжчасі. У виборах переміг знову консервативний кандидат 40-річний адвокат Ґ. Гарл. Вибори в Стетлер були своєрідною пробою для консервативної партії, яка недавно прийшла до влади в Алберті й яку гостро критикують посли та кол. міністри партії суспільного кредиту, що була передтим при владі.

ЗДА продають літаки Ізраїлеві

Американський уряд погодився продати Ізраїлеві 45 реактивних бойових літаків „Фантом" та 80 літаків „Скайгок". Літаки будуть доставлені ступнево продовж трьох років. Частина літаків буде передана із запасів американської армії, решта буде збудована в фабриках.

Морози на Україні

В цілому СССР, з Україною включно, лютували такі страшні морози, що їх не пам'ятають навіть найстарші люди. Чорноморські пристані, як прим. Одеса та інші, що, звичайно ніколи не замерзають, вкрила така груба верства леду, що треба його розбивати спеціяльними суднами — льодоломами. Советські фахівці побоюються, що морози можуть зовсім знищити засіяне осінню збіжжя-озимину.

Арештування в Україні і в ЧСР

Згідно з одержаними вістками з України між арештованими в Києві українськими публіцистами, письменниками і поетами був також Леонід Плющ, математик та інженер, співробітник Інституту кібернетики АН УССР, автор теоретичних праць, друкованих у виданнях АН УССР. Леонід Плющ відомий з своїх виступів у 1968 і 1969 зокрема його лист, поширюваний у відписах в 1968 р. в Україні і в РСФСР, до редакції газети „Комсомольская Правда", в якому він засудив погромницький виступ цієї газети проти ув'язненого дисидента А. Ґінсбурґа, протестував проти промовчування сов. пресою таких справ, як організований голод в Україні 1933 р. і проти знеславлювання та наклепів на таких діячів літератури як Б. Пастернак, Іван Дзюба, О. Солженіцин та інші. В 1969 р. Л. Плющ підписав з іншими сміливими дисидентами, як ось З. Григоренко, Н. Горбаневською, П. Якіром, А. Левітіном, протестного листа, датованого 20 серпня, проти окупації сов. військами Чехословаччини.

Від того часу Л. Плюща безнастанно шиканувало КГБ: 9 вересня 1969 р. Л. Плюща допитували в Харкові, погрожували йому репресіями за відмову зізнань та протисоветську пропаганду під час допиту; 27 листопада 1969 р. перевели обшук і забрали в його помешканні книгу Рабіндраната Тагоре „Націоналізм".

Згідно з повідомленнями американських кореспондентів з Москви в днях 13-14 січня було арештовано в Сов. Союзі до 35 осіб, з того 19 в Україні під закидом „націоналістичної агітації". Під час Різдвяних свят 1971 р., 25 і 26 грудня м.р., чеська поліція перевела в Чехословаччині масові арешти українців, чехів і словаків обвинувачуючи їх у протидержавній, підривній діяльності.

Короткі вістки

• **У столиці Франції** Парижі є три телефонічні будки, з яких за оплатою, рівною 25 американських центів, можна телефонувати до будьякої країни в Европі або якогонебудь стейту в ЗДА.

• **На минулорічне Різдво,** 25 грудня, едмонтонці перевели 45,731 позамісцевих розмов, Калгари 41,983, Летбридж 11,604 і Ред Дір 10,401 розмов.

• **На 1 грудня 1971 р.** було в Алберті 1,690,000 штук безог, 5% менше, ніж у тому самому часі минулого року.

• **В Канаді є понад** пів мільйона глухих. Уряд хоче перевести контролю цін та якости слухових апаратів.

• **Федеральний уряд** призначив 2 мільйони долярів на обмін студентами. Щороку виїздитиме закордон 240 молодих канадських студентів на три місяці до чужих країн а з Малязії, Тунісу, Камеруну, Мехіка та інших країн приїздитимуть студенти до Канади.

• **У 1971 році згинуло** в цілій Канаді 3,675 осіб наслідком автомобілевих нещасливих випадків та нещасливих випадків з моторовими санками (сновмобілями).

• **10% всіх канадських** податковців, що заробляли річно понад 10,000 дол., платили досі майже 40% всього канадського податку.

• **В Канаді заінстальовано** недавно 10-мільйоновий телефонічний апарат. Генеральний ґубернатор Р. Міченер одержав з цього приводу окремий телефонічний апарат з виритим його іменем.

• **Три великі ґазові** компанії-Пасіфік Петролеум, Транс Кенада Пайп Лайн і Транскенада Ґез Продусерс будуть будувати велику ґазівню в Емпрес, Алберта, коштом двох мільйонів долярів. В 1973 р. видайність ґазу з ґазівні буде півтора мільярда кубічних стіп денно, замість дотеперішних пів мільярда кубічних стіп.

• **Федеральний міністер** іміграції та людських ресурсів затвердив 2,091 проєктів праці безробітним, загальної вартости понад 57 мільйонів долярів. З цього скористає 29,649 безробітних, що дістануть працю. Понад 10,000 безробітних у Квебеку дістане з тих 57 мільйонів дол. понад 20 мільйонів долярів.

• **Об'єднання онтерійських** годівельників тютюну заявило, що цього року буде садити на 60% менше тютюну, бо на нього нема збуту. Минулого року годівельники тютюну садили тютюн на 157,784 акрах, з яких зібрано 197 мільйонів фунтів тютюну.

• **Кол. канадський прем'єр** Дж. Діфенбейкер розпочав писати свої спомини. В них Діфенбейкер торкнеться подій, впродовж минулого пів сторіччя в Канаді, державах Коммонвелту та в цілому світі, що з ними мала до діла Канада.

• **В Канаді побувала,** вперше після 20 років, 20 особова технічна делеґація з комуністичного Китаю, яка оглядала різні технічні урядження в Канаді.

• **Квебекське міністерство** суспільної опіки видало доручення, що всі особи, які дістають допомогу з суспільної опіки, мають в лютому та березні відбирати свої чеки особисто, щоб уряд міг переконатися, чи їм дійсно потрібна допомога. Минулого року Квебек виплатив на допомогу 350 мільйонів долярів.

• **В Японії** відбулися XI зимові олімпійські ігрища з участю спортовців із 35 країн. Між ними було 1100 спортовців з СССР, між якими були й українці.

• **Американський журнал** „Рідер'с Дайджест" відзначує цього року 50-річчя своєї появи. Журнал продає 18 мільйонів примірників у ЗДА та 12 мільйонів примірників, друкованих 13-ма різними мовами, в різних країнах світу.

• **Американські фахівці** від бомб твердять, що СССР має т.зв. простірну бомбу. Ця бомба, вистрілена в повітря, залишається так довго в повітрі, доки її не спрямується на якусь ціль.

• **Тому що ЗДА** відтягають свої війська з Азії, Японія заповіла, що збільшить своє зброєння на 20%. В бюджеті на 1972 р. японський уряд плянує видати 264 мільярди долярів (802 мільярди японських єн) на військові цілі.

• **Деякі американські** політики припускають, що президент ЗДА Р. Ніксон під час своєї подорожі до СССР весною ц.р. відвідає теж Польщу. В цей спосіб Ніксон з'єднає собі американських поляків, яких голосів йому треба буде при найближчих виборах.

• **ЗДА та СССР будуть** переводити обмін інформаціями про досліди пістряка (рака) серцевих хворіб та занедужань наслідком затруєння повітря і води. Згодом обі держави може будуть переводити спільно досліди над цими хворобами.

• **Американський сателіт** „Марінер 9", що кружляє кругом плянети Марс, прислав світлину, на якій видно великий вулканічний кратер на Марсі ширина якого сягає 500 миль. Гористі виступи сягають 4 милі. Такого кратеру на Землі нема ніде.

Головна причина арештів в Україні, РСФСР і в Литві

У щоденнику „Ню Йорк Таймс" з 4 лютого ц.р. московський кореспондент цього часопису Г. Смит стверджує, що головною причиною січневих арештів у Києві, Львові, Москві й Ленінграді була пожвавлена діяльність підпільного „Самвидаву" зокрема правильне видавання періодичних підпільних журналів таких, як „Хроніка поточних подій" і „Віче" (російською мовою) та „Український Вісник". З метою припинення тих видань, що спричинюють багато клопоту режимним чинникам, інформують про рух спротиву і про всі репресії, арешти й засуди дисидентів, був виданий указ ЦК КПСС з датою 30 грудня про конечність ліквідації „Самвидаву". Не зважаючи на цей указ і репресії появилось чергове число журналу „Хроніка поточних подій" з датою 5 січня 1972 р. із звідомленням про нікчемну реакцію кремлівського керівництва з приводу смерти. Н. Хрущова та інтерв'ю з Й. Смрковським, одним з провідників „Празької весни" 1968 р. Згаданий кореспондент підкреслює, що саме наслідком цього „указу" КГБ перевело в першій половині січня нову хвилю арештів, обшуків і допитів в Україні, Москві, Ленінграді і в Литві, у висліді яких сконфісковано велику кількість підпільних матеріялів.

У середу, 2 лютого два вищі чинновники КГБ — у ступні полковників — допитували трьох дисидентів у справі підпільних видань. перше число „Хроніки поточних подій" вийшло 30 квітня 1968 р. і з того часу появляється правильно аж дотепер і вже вийшло понад 20 чисел. „Віче" — це окремий журнал російських інтелектуалістів із підзаголовком „Російський патріотичний журнал". „Український Вісник", журнал українських дисидентів, появився дотепер у п'ятьох випусках, починаючи від січня 1970 р., — він подає повідомлення про репресії в Україні і про намагання офіційних чинників припинити активність „українських націоналістів".

Страйк вуглекопів в Англії

В Англії страйкує 280.000 вуглекопів. Наслідком недостачі вугілля, перестало працювати багато електівень, що відбилось на цілому житті англійців. Вулиці багатьох міст не освітлені, доми неогріті, багато фабрик перестало працювати, в багатьох урядах урядовці не працюють наслідком холоду ітд. У висліді кілька мільйонів англійців залишилися без праці й уряд мусить їм виплачувати підмоги. Всі заходи уряду поладнати страйк вуглекопів залишилися досі без висліду.

Зросло число безробітних

В січні ц.р. зросло число безробітних у Канаді на 135,000. При кінці січня було в Канаді 665.000 безробітних.

Для зменшення числа безробітних федеральний уряд призначив дальших 50 мільйонів долярів на різні зимові проекти. В цілому уряд призначив на різні проекти 548 мільйонів долярів, щоб лише дати зайняття безробітним.

Зріст числа безробітних є не лишень наслідком недостачі зайнять, але теж наслідком зросту числа населення Канади. Від кінця січня 1971 р. до кінця січня 1972 р. число працездатних канадців зросло на 246.000 осіб .Певно, що зі зростом числа населення, зростає й запотребування на різні товари, але воно не все йде в парі зі зростом числа населення.

Ця велика машина землечерпалка, що важить 1,750 тонн й викопує з землі фосфат на Флориді для компанії Свифта, зуживає тільки електрики, що всі доми та будинки міста, що має 5,000 населення.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9769 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR "MARTINIZING" EARTH THE BEST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Gulf
CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

JACK STRONG PHARMACY & CAMEKA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван і Стелла Козак

Дрібні оголошення

● САМІТНИЙ УКРАЇНЕЦЬ по сороківці, мешкає в ЗДА, бажає пізнати самітну українку на дальші щасливі літа. Дискреція запевнена. Зголошення до „Українських Вістей" під Б.С.

● БАЖАЮ переписуватися з українкою в відповідному віці. Я є українець, віком 32 роки, самітний. Прошу писати до:
Al. Lokot, Lavack, Ont.

• Спеціялісти від шкідливих хробаків заповідають, що цього року буде більше шкідливих коників, як минулого року.

• Велика італійська фабрика для виробів з гуми Ізреллі підписала умову з автомобілевими фабриками СССР умову на будову фабрики для виробу гумових частин до автомобілів за ціну 9 мільйонів долярів.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2359
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 244-8654

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ДІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3315
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиx недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефанин
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор носа і залози (glands), від глухоти, недуг горла, диш-Tonsils, adenoids, сайнусис ниці і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteed Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Українсько канадський музей-архів

(Закінчення з стор. 6)

— п-і М. Бзова, Райкрофт, Алберта, п. Ю. Федунець — Едмонтон, Алберта: $3.00 — п-і С. Климкович, Едмонтон. Разом 133.00 дол. Усім жертводавцям складаємо сердечну подяку.

39-ий Список жертводавців для нашої збірки:

1. п. С. Бріль, Торонто (вдруге) — 11 цінних книг та 2 журнали.
2. п. Д. Фодчук, Торонто (сьомий раз) — журнали, брошури та програмки.
3. п-і Й. Княгніцька, Саскатун, Саск. (вдруге) — давній молитовник, часописи та інші матеріяли.
4. п. П. Форемський, Едмонтон (вдруге) — образи, журнали, часописи та інші матеріяли.
5. п. Д. Гирокоп, Едмонтон (вдруге) — три давні книжки про Т. Шевченка.

Музей будуємо для всіх громадян Канади, щоб їх ознайомити з українською культурою та зберегти наші культурні пам'ятки для грядучих поколінь. Тому й сподіємося, що свідомі українці піддержать нас не лиш матеріялами, але й теж прийдуть і з грошовою допомогою.

Всім жертводавцям складає щиру подяку **Дирекція.**

Пожертви і матеріяли просимо слати на адресу:

UKR. CAN. HIST. MUSEUM
c/o 10231 - 98 Street,
Edmonton

BARGAINS BIG AS ALL OUTDOORS!

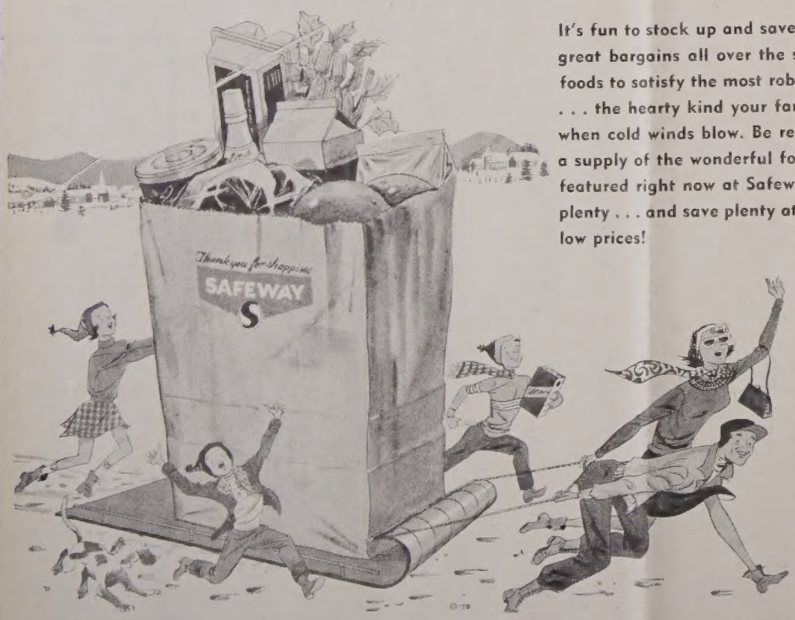

It's fun to stock up and save! We have great bargains all over the store on foods to satisfy the most robust appetites . . . the hearty kind your family wants when cold winds blow. Be ready with a supply of the wonderful foods being featured right now at Safeway. Buy plenty . . . and save plenty at these low, low prices!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

ПРЕМ'ЄРА ВЕЛИКОГО ПОЛЬСЬКОГО
історичного кольорового фільму
"ЛЯЛЬКА"
на основі повісті Б. Пруса.
Показ фільму триває три години.
Лише один день:
неділя, 20 лютого
Двері відкриті в год. 1-ій попол.
Показ фільму! год. 2-га попол.
Вступ: дорослі $2.50 Студенти $2.00 Діти $1.50
Місця ненумеровані.
Plaza Cinemas
10210 - 118 AVE PH.: 474-6266
EDMONTON, ALBERTA

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

І. ГУЛАСЦЬ
керівник і власник

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.
Нове число тел.: 424-6181
(друга підлога) ЕДМОНТОН
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201

Вісті з Едмонтону

Збірка на новий Пластовий дім закінчиться 30 квітня

(ос) Збірка на пластовий дім проходить так успішно, що Станична старшина, на своїх зборах 1 лютого ц.р., запланувала її закінчити з кінцем квітня. До сплати осталось всього $3,000.00. Нижче прочитаєте імена нових жертводавців, а до тих, які досі не відгукнулися, Станична старшина цією дорогою звертається ще раз: допоможіть нам сплатити новий пластовий дім! Усіх, які хочуть та вірять у збереження українства в Канаді дійсно, а не тільки на словах, всіх, яким дороге виховання української молоді в українському дусі, Станична старшина просить стати у ряди жертводавців на новий пластовий дім тепер, ще до кінця квітня, ц.р.. Відомо ж бо, що Пласт не виховує тільки для себе. Пласт старається виховувати майбутніх громадянок і громадян на службу цілої української спільноти в Канаді і Канади.

Всі ті, які пожертвують по $100.00 або більше, будуть поміщені на почесній мосяжній таблиці фундаторів, яка висітиме на вічну згадку в тому ж домі, поруч таблиці жертводавців на старий дім. І взагалі імена всіх жертводавців та суми їхніх пожертв будуть збережені на почесних листах приятелів пласту в пластових архівах.

Досі відгукнолося 120 осіб чи товариств, в тому більшість пластунства і батьків-Пласт-приятелів. Сподіємось, що пластуни і батьки зокрема, які досі не відгукнулись, відгукнуться тепер, як також, що деякі ще й збільшать свої пожертви. Якщо дещо гроша зі збірки залишиться, то піде на дротяну огорожу, деякі конечні поправки чи перерібки і на устаткування.

ПОЖЕРТВИ НА ПЛАСТОВИЙ ДІМ ЗЛОЖИЛИ:

(чергова листа)

$1,000.00 — Крайова Пластова Старшина, Торонто.

$444.00 — П. і О. Саварин (разом з попередніми пожертвами — $1,000.00).

$200.00 — Н. і К. Юсипчук, о. Митрат Василь Лаба, д-р І. Е. Бачинський, Геритедж Сейвінґс енд Траст Компані, інж. М. Бойко.

$150.00 — В. Маркевич, д-р В. Сализин, О. Дедів.

$125.00 — Я. і Т. Федорів.

$110.00 — Я. і С. Скрипник.

$100.00 — Вол. Горбай (разом з попередніми пожертвами $324.00), М. і П. Лаврин, д-р А. Мартинюк, Д. і К. Шульган, В. Середа, д-р К. Триліх, В. Гавреляк, А. Марків, Б. Медвідський, Е. Апонюк, І. Козяк, о. митрат М. Сопуляк, Пластова Станиця Вінніпеґ, д-р Х. Крав-Залеська — Галіфакс.

$70.00 — О. Гураль.

$52.00 — С. Кушка.

$50.00 — д-р М. Е. Хонько, д-р О. Мариняк (разом з попередніми пожертвами $300.00), І. Пшоняк, д-р М. М. Середа, Суддя І. Дікур, П. Прокопів, д-р В. Іванець, І. Сидоренко, А. Мельник, В. Постойко, д-р Н. Д. Голубіцький, Ю. Шарабун.

$44.00 — Р. Литвинець (разом з попередніми пожертвами $100.00).

$25.00 — М. Пріць, М. Зубрицький, Г. Борущак, П. і М. Дацьків, Пластова Станиця — Ст. Кетеринс, К. Таланчук, І. Лагола, М. Сунак.

$20.00 — Л. і М. Дитиняк, Е. Дрогомирецький, Р. Боднар, Ю. Шотило, П. Мурський, О. Пристасцька.

$10.00 — Ю. Ізьо, Н. Фляк, інж. А. Маяровський, М. Кавулич.

$5.00 — А. Дрогомирецький.

Разом 5,660 дол.

Свято героїнь Організації українок Канади

Едмонтонський відділ Організації Українок Канади починає свою працю у 72 році традиційною імпрезою — Святом Героїнь. Як і кожного року це свято відмічуємо у місяці лютому, саме в неділю 27 лютого, о год. 7-ій вечером у залі УНО. Метою святкування є не тільки вшанувати пам'ять всіх відомих і невідомих регоїнь, що віддали життя за батьківщину, але і пригадати слухачам, зокрема молоді, що їхнє геройство зобовязує теж нас. Живемо в часі, коли український нарід видав із себе стільки нових, молодих героїв, про яких вже заговорив весь світ. Між ними чимало жіночих прізвищ, що продовжують славні традиції патронки ОУК — О. Бесарабової чи поетки О. Теліги, тридцятьліття смерти якої відмічуємо цього місяця. До них долучилося зовсім недавно ще одно прізвище жінки-мистця — Алли Горської.

Програму свята виповнить слово про героїнь (М. Кейван), рецитації віршів О. Теліги, Л. Костенко, Л. Муровичта прозового нарису В. Мороза, теж музичні точки, в виконанні студентської молоді. Програму збагатить виступ відомого жіночого октету „Мережі". Після програми ОУК гоститиме присутніх часм. До участи запрошуємо щиро все українське громадянство Едмонтону.

Черговою імпрезою, що її запланував ОУК, буде весняний чай з виставкою експонатів керамічної школи п. О. Манастирської. Докладн і ш е про цю імпрезу поінформуємо своєчасно.

До звіту про таборування пластунів

В „УВ" ч. 50 від 16 грудня м.р. було поміщене звідомлення про новацький табір „Лісова пісня", переведений едмонтонською пластовою станицею. Автор звідомлення скрився під криптонім (ос) і мені годі особисто до нього — невідомого — звернутися в справі даного допису. Роблю це на сторінках тої газети, де допис був поміщений.

Автор звідомлення про новацький табір „Лісова пісня" згадав тільки, що табір відбувся на єпархіяльній оселі. Поминув додати, що вперше він там відбувся. Так, відбувся цей табір в дуже культурних і здоровно прегарних обставинах. Єпархіяльна оселя, яку Преосвященний Владика радо віддав Едмонтонській пластовій станиці до вжитку на час таборування, була причиною тих обставин. Про те знаю від учасників згаданого табору і від батьків. Годилось прилюдно подякувати Преосвященному Владиці Нілові за те. Автор звідомлення того не зробив. Прикро, що так сталося. Неменшою прикрістю є поминення того факту, що новацький табір мав дбайливу духовну опіку пластового сеніора о. В. Тарнавського. Кожної неділі та свята на тижні о. сеніор приїздив до табору, служив учасникам табору св. Літургію та голосив для дітей приготовані духовні науки. Ім'я „Бог" Пласт поставив в основу своєї ідеології. Він і виховує своїх членів на добрих не з імені, але ділами християнської праведности християн. Дивно мені, що автор звідомлення пропустив духовну обслугу, яку табір „Лісова пісня" цього року, як і попередніми роками, мав.

Ще на один момент мушу звернути увагу. Незвичайно прикрим є факт, що звітодавець не зложив подяку п. д-ру М. Снігуровичові за добровільну і безкорисну медичну обслугу згаданого табору. П'ять разів відвідував д-р М. Снігурович цьогорічний новацький табір, даючи йому безкорисну медичну обслугу. Годилося у звідомленні про новацький табір згадати доброго приятеля Українського пласту д-ра М. Снігуровича.

Цих рядків не пишу на те, щоб розпочинати газетну полеміку. До такої напевно і не допустить редакція „УВ". Кому з того була б користь. На будуче треба дбати про те, щоб автори звітів чи дописів були справедливі та безсторонні.

Ольга Васараб

Юрій Кокотайло – педагог та лінґвіст

(1901 — 1971)

З Букаресту неспіла вістка, що там, 5 листопада 1971 р. упокоївся Юрій Кокотайло, відомий в наукових колах, як заслужений педогог та лінгвіст. Він теж один із передових українських культурних діячів сучасної Румунії.

Українська громада Букаресту попращала свого сеньйора з участю чотирьох священиків, церковного хору та численної місцевої громади. Нагробне пращальне слово від працівників пера сказав проф. Денис Онищук, товариш покійного. В свому слові він підніс заслуги Юрія Кокотайла для української спільноти в Румунії.

Юрій Кокотайло народився 17 квітня 1901 р. в селі Топорівцях, Чернівецького повіту. Вже в народній школі рідного села звернув він увагу на себе своєю пильністю та здібністю. Це переконало його батьків, що його майбутнє в з відзначенням і подібно пізніше університетські студії, в часі яких присвятився німецькій мові. Гімназійним професором працював він до 1952 р., щоб пізніше перейти на працю до міністерства освіти в Букаресті, де обняв він становище редактора шкільних підручників для середніх шкіл. На цьому пості працював він повних 15 років. Тут зумів він сформувати кадри потрібні до перекладів. Сам він втішався ім'ям доброго педагога та лінгвіста. Його „Теорія літератури" та „Літературні тексти" втішалися також поза границями Румунії.

До найбільших досягнень проф. Юрія Кокотайла належали два словники, румунсько-український та українсько-румунський, кожний понад 500 сторінок друку. Була це піонерська праця в цій ділянці і тим самим покійний звеличив свою піонерську працю в українсько-румунському словництві. Словники Юрія Кокотайла та його співпрацівників стали необхідними при літературних перекладах, педагогічній та лінгвістичній праці широких кол українців в Румунії та про українців в Румунії.

Юрій Кокотайло прислужився теж в праці ново-заснованого видавництва „Крітеріон", яке опублікувало вже понад десяток українських літературних праць.

Ю. Кокотайло був людиною великих скромностей та високих чеснот. Цими вартостями він здобув собі велику пошану серед своїх земляків в Румунії, а своїми літературними та лінгвістичними працями теж відповідне признання поза своєю вужчою батьківщиною. Його відхід зі життєвого поля викликав в своїх земляків в Румунії і серед тих, які знали його поза Румунією, оправданий жаль.

Коротко перед своєю смертю покійний був на заході Европи, щоб відвідати не тільки свого братанича в Англії, але теж запізнатися з життям української спільноти поза рідними землями.

Хай ця скромна згадка буде грудкою землі над домовиною від тих в західньому світі, які високо цінили працю професора Юрія Кокотайла.

М. Г. Мар

Зліва до права І ряд: княжни — Леся Павлишин, Одарка Поренчук, королева Маруся Качмар, Дарія Шевчук, Леся Войтів; другий ряд: Євген Войцек, Богдан Багнюк, Петро Юрина, Віктор Павлюк, Петро Запісоцький.

Осередок СУМ ім. полк. І. Богуна в Едмонтоні

(закінчення з 2 стор.)

на, але при добрій волі й допомозі батьків може належно розростися та розвинути свою діяльність.

МИНУЛОРІЧНИЙ КАРНАВАЛ СУМ

Неначе завершенням минулорічної діяльности СУМ був з'їзд СУМ, в часі якого, в суботу, 2 жовтня відбувся сумівський карнавал у залі св. Івана. Простора заля ледви вміщала гостей, що прибули на бенкет. Підготовкою карнавалу займався Батьківський комітет під головуванням О. Татчина, який підшукав кандидаток на королевих та подбав про друк карнавалових книжечок. За почесне місце королеви карнавалу змагалося п'ять ідейних сумівок: Маруся Качмар, Одарка Поренчук, Леся Павлишин, Дарія Шевчук та Леся Войтів. Контестантки, їхні батьки та приятелі працювали наполегливо, розпродуючи карнавалові книжечки, щоб здобути якнайбільше пунктів у змаганнях за перше місце.

Врешті прийшов довгоочікуваний день карнавалу. Простору залю св. Івана заповнили вщерть гості, а за головним столом засіли представники місцевих організацій з головою місцевого відділу КУК д-ром В. Гираком, послом до Албертської легіслятури адв. Ю. Козяком, капеляном СУМ о. деканом Ю. Ковальським, митрополичим радником о. В. Тарнавським та головами й представниками організацій УВФ з Едмонтону та Келгари. Бенкет відкрив О. Татчин, вітаючи приявних гостей й попросив на господаря бенкету сумівця О. Гнатюка, що дуже вдатно вив'язався зі свого завдання. Після бенкету провід дальшої частини імпрези перебрала Ірка Чучман.

Під рясні оплески приявних на залю ввійшли контестантки в супроводі хлопців. Рівним маршовим кроком увійшли вони на сцену, а за ними прийшли теж минулорічні контестантки-княжни: Рома Багнюк, Ірка Галько, Леся Фіялка ,Леся Варава та королева Славка Татчин. Серед загального напруження Ірка Чучман відчитує вислід змагань: королевою карнавалу стала Марійка Качмар, яка продала карнавалових книжечок на суму $1,558; першою княжною Дарія Шевчук, що продала книжечок на суму $1,185, другою княжною Одарка Поренчук — що продала на суму $1,125, третьою княжною Леся Войтів, що продала за $910, а четвертою Леся Павлишин, що продала за суму $510.

Після проголошення висліду, всі приявні висловили признання контестанткам бурею оплесків, а королева засіла на приготованому троні. Минулорічна королева надягнула на неї кирею, а посол адв. Юліян Козяк наклав на її голову корону. При тій нагоді він завізвав сумівців до вірности свому українському походженню. „Будьте горді на своє українське походження, плекайте рідну мову, українську культуру, звичаї й обичаї, будьте добрими та прикладними громадянами Канади, здобувайте освіту!" — сказав посол Козяк. Відтак юні сумівці вручили королевій і княгиням китиці троянд, а голова Батьківського комітету О. Татчин передав їм гарні дарунки. Посол Ю. Козяк дістав, окрім сердечного поцілунку від королевої, в дарунку книжку „Рашен опрешен".

На залі запанував радісний настрій, всі ґратулювали контестанткам за їхні осяги. Та найбільше таки раділи п-во Качмарі, що діждались такої радісної, але й заслуженої хвилини. Вони важко працювали, щоб допомогти своїй донечці Марусі здобути перше місце в контесті.

В часі бенкету промовляв головний виховник, теперішній голова відділу КУК в Едмонтоні, д-р В. Гирак. Він підкреслив, що СУМ, який розпочинав свою діяльність із скромних початків, виріс на могутню організацію та здобув собі в Едмонтоні не лиш право громадянства, але теж і загальну пошану та признання. За те належиться признання матерям, які вели своїх дітей за руки до СУМ, батькам, які, не зважаючи на свої щоденні зайняття, а нераз і важку працю, допомагали, де могли в розвиткові СУМ, а вкінці виховникам та впорядчикам, що безінтересовно віддали багато праці для розвитку СУМ. Та найбільше признання належиться сумівській молоді, що пішла за вказівками батьків й включалася діяльно в працю СУМ. Дотеперішні осяги СУМ повинні стати для всіх заохотою не лиш до дальшої праці, але для її поширення й поглиблення, а передусім до втягнення до українських молодечих організацій, як СУМ, Пласт, рідна школа, чи дитячі садки, дітей з тих родин, що сьогодні до справи українства чомусь байдужі. Свою промову закінчив д-р Гирак привітом з'їздові СУМ.

Другу доповідь виголосила сумівка Леся Варава. Вона закликала сумівську молодь словами поетеси Лесі Українки „Борись і добивайся батьківщини!", стати гідними переємниками ідей Лесі Українкі, яка була хвора тілом, але зате бодра духом. Шлях, що його вказує молоді СУМ, є шляхом боротьби за найвищі ідеали — за Бога та Україну, за правду так в Україні, як і тут, на нашому новому місці поселення". Не сміємо забути кривд, що їх накоїли українському народові окупанти на протязі сторіч, — говорила бесідниця. В боротьбі ми повинні йди за прикладом героїв, що борилися за Українську Церкву та народ. На прикладах героїв УПА та української революції виросло сьогодні нове покоління, що видало зі себе Морозів, Чорноволів, А. Горську, Шухевичів, Караванських, Світличних, Дзюб та мільйони інших, часто безіменних героїв. Ми складова частина української спільноти й Україна числить на нашу допомогу. Ми будемо голосити правду про Україну та боронити її чести, де лиш того вимагатиме справа. Віримо, що вкінці правда переможе, зникнуть тирани й Україна „засяде в народів вольних колі" (І. Франко).

Після офіційної частини відбулася забава з танцями, на якій молодь гарно та весело перевела час.

Треба скласти щире признання організаторам цеї, під кожним оглядом вдатної імпрези, а зокрема контестанткам карнавалу та їхнім помічникам за жертвенну та повну посвяти працю.

На окреме вирізнення заслуговує Маруся Качмар зі своїми батьками, які не жаліли ні труду ні грошей, щоб допомогти своїй доні зайняти перше місце у змаганні. То вже друга донечка п-ва Качмарів брала участь у контесті СУМ. Два роки тому їхня донечка Люба мусіла вдоволитися місцем княжки, але з набутого досвіду скористала тепер їхня донечка Марійка. Ця небуденна подія залишиться на довго милим споминком в житі всеї родини Качмарів.

Слід додати, що сцену гарно пробрав та оформив Д. Габорак.

Чергового дня з'їзду СУМ відбувся концерт в залі УНДому на пошану акту 30 червня 1941 р. В концерті взяли участь всі мистецькі одиниці СУМ з хором ОЖ ЛВУ „Верховина". Концерт випав також дуже величаво. На концерт прибули масово: сумівська молодь, їхні батьки та численні гості.

Всі імпрези СУМ є показчиком, що СУМ працює гідно й буде успішно працювати й у майбутньому.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Відділ ЛУКЖ при парафії Успення Пресв. Богородиці влаштовує продаж домашнього печива, голубців і вареників у „Медовларк Молл" при 156 вул. і 87 Аве., 22-ого і 23-ого ц.м. (віторок, середа) від год. 10-ої ранку до 6-ої веч., та в четвер 24-ого від год. 10-ої ранку до 9-ої веч. Там можна буде теж зїсти згадані гарячі страви. Управа відділу щиро запрошує охочих до участи.

* * *

Неділя, 27 лютого:

о год. 7-ій веч. у залі УНО (10629 - 98 вул.) відбудеться свято героїнь заходами Організації Українок Канади. Після програми чай. До участі запрошується українське громадянство Едмонтону.

* * *

Субота, 4 березня:

о год. 6.30 вечора бенкет ЛУКЖ з приводу 15 Єпархіяльного з'їзду в готелі Мекдоналд. Промовляти буде албертський міністер д-р Р. Гоголь. Квитки замовляти в п-і А. Прийми, тел.: 477-5220.

* * *

Неділя, 19 березня:

о год. 2-5 попол. в залі УНД-ому „весняний чай" Другого відділу т-ва „Добра воля" катедральної парафії. В часі прийняття роздача нагороди за найкращі писанки. Нагороди роздасть албертський міністер культури, молоді та розваг Г. Шмід.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Лік на недомагання
ЖОЛУДКА

для таких жолудкових забурень:
вкритий білий язик
жолудкові кваси
нестравність
згага
болі голови через жолудок
поганий запах з уст
викивайте

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2

Його акцією є зневтралізувати жолудкові кваси, які спричинюють, посередньо або безпосередньо багато з найбільш розповсюджених недомагань жолудка.

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2
є успішний

Його складники є злагіднюючі для жолудка, мають гарний смак і помагають на звичайні недомагання жолудка. Повні вказівки на наліпці на коробці.

Ціни: $2.50, $3.50

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

ДУЖЕ ВАЖНЕ!
АВТОМОБІЛІ
НА УКРАЇНУ

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК ДЛЯ ВАШИХ РІДНИХ
ЛИШЕНЬ ЧЕРЕЗ КОРОТКИЙ ЧАС
СКОРА ДОСТАВА
ВПОВНІ ҐАРАНТОВАНИЙ
ДОВГО ОЖИДАНИЙ
ЗОВСІМ НОВИЙ МОДЕЛЬ
ЖИГУЛІ ВАЗ 2101

Повна ціна 3,275.00 амер. дол.
МОСКВИЧ 412 ІЕ

ЛЮКСУСОВИЙ МОДЕЛЬ
Повна ціна 3,275.00 амер. дол.
МОСКВИЧ 408 ІЕ

Повна ціна 3,009.00 амер. дол.
ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 966

Повна ціна 2,012.00 амер. дол.
До набуття лише обмежена кількість автомобілів. Тому **НЕ ЖДІТЬ,**

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530

МИ МАЄМО 23-РІЧНИЙ ДОСВІД В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ Й МИ МАЄМО ТИСЯЧІ ЗАДОВОЛЕНИХ ПОКУПЦІВ

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

КРАЙОВА УПРАВА
Українського Католицького Юнацтва

організує **„Велику подорож по Україні та Західній Европі"**. Ця подорож триватиме повних шість тижнів від **6-го липня до 17-го серпня 1972 р.**

В програмі подорожі відвідати: Італію, Австрію, Швайцарію, Німеччину, Мадярщину, Румунію, Югославію, Туреччину, Грецію, Болгарію і також Україну.

Кошти подорожі, помешкання, харч та особисті видатки будуть виносити приблизно **925.00 дол.**

Зацікавлених подорожжю та тих, що хочуть мати більше інформацій, просимо писати до:

U.C.Y. National Executive
c o Miss Sandy Kunanec (Trip Secretary)
38 Mcadam Ave., TORONTO 19, Ont.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. Сопуляк

ОКОЛИЦІ ЛІСБОНИ

Я хотів, щоб наші прочани відвідали відпустове місце Фатіму в неділю, як там буває багато прочан. Тому в суботу ми поїхали оглядати цікаві місця в околиці Лісбони. Наш автобус із провідницею переїхав через рухливе місто, а відтак через просторий міський парк й виїхав на широку, добре вдержану автостраду. Португалія має назагал дуже добре вдержані дороги з уваги на велике число туристів, які головно з Европи, подорожують власними автомобілями. Це вже була осінь, з піль уже позбирано увесь врожай, але вони ще скрізь зеленіли. Зеленіло ще й листя на придорожних деревах. А осіннє сонце було далеко тепліше в Португалії, ніж тут у нас на Заході Канади.

Наша перша зупинка була в літній резиденції португальських королів у Квелюзі, що його називають „португальським Версалем", бо він в дечому нагадує славну резиденцію французьких королів Версаль поблизу Парижу. Замок, збудований при кінці 18 сторіччя, а сьогодні вже є лишень музеєм. У кімнатах замку є стилеві меблі, дорогоцінні килими та мистецькі кахлі. Є теж дві невеличкі каплиці, з яких одна була колись для короля, друга для королевої. Коло замку є чудовий парк із рідкими тропічними деревами. В замковому парку наші прочани поробили собі пам'яткові світлини серед пишних дерев, на тлі замкового будинку.

Другим, ще старшим замком, бо збудованим в 14 та 16 сторіччі був замок Сінтра із характеристичними двома коминами з кахлів. Місто Сінтра відоме із дуже лагідного клімату й чудової околиці, над якою панує збудований на горбі замок. Із старими замками є лишень той клопіт, що в них нема „елевейторів", тільки сходи, і до того часто, дуже невигідні, бо високі. Так було й у замкові Сінтра. Деякі із наших старших прочан, для яких було важко спинатися стрімкими сходами вгору, залишилися на замковому подвір'ю, чи пішли до поблизької крамниці на холодну лімонаду.

Увесь замок збудований з каменя, має багато гарно уладжених кімнат та доволі велику домашну каплицю. Але мабуть найбільшою атракцією для всіх відвідувачів є велика кухня, де колись варили страви для кількасот осіб, членів королівського двору, різних урядників та прислуги. Великі залізні рожни для смаження цілих биків, кітли та інша кухонна посуда залишилися й до сьогодні й викликають подив усіх відвідувачів замку.

Після короткої перекуски в сусідньому ресторані ми поїхали дальше. Наша дорога вела понад море через ряд надморських купелевих містечок та сіл, що відомі, як португальське „соняшне узбережжя" („Коста до соль"). Скрізь чепурні готелі та ресторани свідчать про те, який рух тут мусить панувати в літі, як сюди приїздить маса туристів. Та найкращим купелевим місцем „соняшного узбережжя" є містечко Есторіль, відоме з того, що там живуть здетронізовані колишні володарі. В гарній віллі недалеко моря живе кол. італійський король Умберто, кол. еспанський король та ще інші колишні володарі. Есторіль має багато чудових парків, до того різні розвагові приміщення, як касино гри, нічні клюби тощо. Для потребуючих лікування є тут лікувальні купелі з масажами, нагріваннями різними лямпами ітд. В невеликій пристані є повно малих моторових човнів, що належали членам туристичного клюбу.

Недалека віддаль від Лісбони притягає сюди чимало мешканців Лісбони, які приїздять сюди на вечері чи для розваги. Як на надморську купелеву місцевість ціни тут назагал невисокі. Я питався в одному великому готелі в Есторіль, кілько вони числять денно за кімнату з харчем. Готелевий службовець відповів, що кімната з лазничкою, з вікном на море та повним харчем коштує денно 9.50 дол. Не диво, що чимало американців і канадців, які мають вільний час, виїздять на зиму до Португалії, де майже нема зими, а ввесь час панує лагідний клімат.

Оглянувши здебільша деякі цікавіші будинки в Есторіль, поїхали ми далі в напрямі Лісбони. Дорога вела ввесь час уздовж морського узбережжя. По дорозі снувалося багато автомобілів, що їхали в обох напрямках. Далеко від нас на морю плили маєстатично великі судна, переважно вантажні, або прямуючи до Лісбони, або покидали лісбонський порт.

Вечором ми приїхали до нашого готелю й усі почали приготовлятися до подорожі до Фатіми. Наша провідниця попередила нас, що в Фатімі харчі досить дорогі й радила купити собі на дорогу сухих харчів, щоб там не переплачувати. Наші путнички запропонували свої послуги нашим путникам, що були в подорожі без дружин, й приготовили для них перекуску на дорогу.

Коли наші прочани метушились з приготуванням до подорожі на черговий день, я сидів у готелевому голі й приглядався руховi, що відбувався кругом Найрухливішими виявились молоденькі хлопчики в чепурних одностроях готелевих пажів. Вони носили гостям клунки, відпроваджували їх до „елевейтора", обслугували його тощо. Працьовитих молоденьких хлопців можна завважити майже в кожному готелі в Португалії, Еспанії та ще в деяких інших країнах Европи в більших заведеннях для стриження, деяких крамницях ітд. З цікавости я запитався одного хлопця, чи він ходить до школи й коли, як я бачу його щодня на праці в готелі. Він відповів мені, що мусить працювати, щоб допомогти вдержати родину, бо заробіток батька не вистарчає на покриття всіх коштів удержання родини. До школи він ходить вечором й навчається 2-3 години денно, а шкільні задачі приготовляє або вранці, заки йде на працю, або вечором, заки йде до школи. Очевидно, що таке доривочне навчання не може дати багато знання тим дітям, які вже змалку мусять заробляти на хліб, щоб допомогти родині. Більшість із молодечих готелевих послугачів залишається звичайно готелевими послугачами все життя, хоч може відтак і дістають відповідальнішу працю в готелі та кращу заробітну платню.

Дивлячись на цих молодих послугачів, я подумав собі, які щасливі діти в Канаді та ЗДА, де можуть правильно ходити до школи і навчатися правильно. Але кілько з них не доцінює того добра й не використовує належно спроможностей, що їх дає їм їхня батьківщина . . .

—o—

30-ліття УПА і 25-ліття великого рейду

Рік 1942 — це рік повстання Української Повстанчої Армії, що з малих самооборонних відділів виросла у велику Українську Національну Армію з власним головним командуванням та власним політичним керівництвом Українською Головною Визвольною Радою. УПА — це перша українська військова формація, що навязуючи до визвольних змагань 1914-1921 років піднесла зброю в боротьбі за волю та незалежність і стала в обороні акту державности з 30 червня 1941 року.

Довголітня протинімецька і протимосковська боротьба українського народу, зокрема ОУН і УПА, незломність духа українських повстанців та ідеї, що їх голосили ОУН і УПА дали почин до нових засобів змагу на Рідних Землях за національну, політичну та соціяльну свободу українського народу.

Літом-осінню 1947 року деякі відділи УПА та члени ОУН дістали завдання перейти бойовим рейдом через Чехо-Словаччину в західньо-німецькі окупаційні зони з метою скласти перед вільними народами світу протест проти московсько-большевицьких та польсько-комуністичних злочинів над українським народом та передати закордонові інформації про визвольно-революційну боротьбу українського народу.

Щоб гідно відсвяткувати ці роковини, Об'єднання кол. вояків УПА Америки і Канади та т-во кол. вояків УПА ім. ген. хор. Т. Чупринки в ЗДА створили КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 30-ЛІТТЯ УПА ТА 25-ЛІТТЯ ВЕЛИКОГО РЕЙДУ.

Цей Комітет взиває українську громаду у вільному світі гідно відзначити ці незабутні роковини.

За комітет:

Юрій Лопатинський
голова

Мирослав Климко
секретар

Вісті з Едмонтону

Осередок СУМ ім. полк. І. Богуна в Едмонтоні

ПІДСУМКИ МИНУЛОРІЧНОЇ ПРАЦІ

(М. С.) Два роки тому едмонтонський Осередок СУМ відсвяткував своє двадцятріччя і вступив у трету десятку свого існування, продовжуючи свою працю в вихованні української молоді для Бога й України, а одночасно на добрих і прикладних громадян Канади. Своєю виховною працею СУМ здобув собі передове місце серед організацій Едмонтону.

Маруся Качмар, одна з восьмеро дітей п-ва Качмарів, заслужених сумівців. Маруся закінчила 6 кляс Рідної школи при парафії св. Юрія, а тепер кінчає 12 клясу школи св. Йосифа і думає вступити на студії в місцевому університеті по галузі біології. Є діяльною сумівкою, відбула всі табори, в тому два вишкільні, один в Вінніпегу, а другий в Ванкувері. Вона належить до капелі бандуристок і жіночого хору „Верховина" ОЖ-ЛВУ. Марусі щиро гратулюємо і бажаємо якнайкращих успіхів в майбутньому.

Минулорічна праця Осередку проходила в 100-річчя уродин Лесі Українки, найбільшої української поетеси, що, за словами Івана Франка, „були чи неодиноким мужчиною", бо вона кинула клич „Борися й добивайся батьківщини!" В цьому році відзначувано теж 100-річчя уродин письменника-новеліста Василя Стефаника, якого сміло можна порівняти зі славним скандинавським письменником Кнутом Гамсуном. В тому році відзначено врочисто теж 30-річчя акту відновлення Української держави, 30 червня 1941 р.

В місяці травні молодь СУМ дала величавий концерт на пошану Лесі Українки. В тому місяці проведено теж „місяць юного сумівця", закінчений концертом самодіяльности під проводом виховників СУМ. У вакаційному часі відбуто сумівський табір над Голубиним озером, на який прибуло двох виховників з Торонто: Т. Дусановський та О. Дзюбанівський.

Сумівки едмонтонського Осередку Ірка Чучман і Леся Варава відбули три-місячний вишкіл виховників у Торонто на „Веселці", а в міжчасі вели табори в Судбурах та Монреалі.

Старше юнацтво СУМ з Едмонтону побувало на вишкільному таборі біля Ванкуверу, що його влаштувала Крайова управа СУМ.

Вже два роки під ряд Осередок СУМ відбув із місцевою станицею „Пласту" дуже вдатно „свято весни", на яке прибула не лиш сумівська та пластова молодь із батьками, але теж велика кількість приятелів обох організацій. Осінню відбувся з'їзд СУМ. Докладніший звіт про нього буде в дальшій частині сьогоднішної статті.

Сумівська молодь відбуває свої сходини правильно в будинку школи св. Юрія, в залях УНДому та в залі катедри св. Йосафата. Двічі в місяць СУМ користується залею школи ім. Христового Серця. Вся діяльність СУМ проходить під проводом виховників, між якими вже є багато молодих виховників. Головним виховником є довголітній виховник і член Крайової управи СУМ д-р Василь Гирак, досвідчений педагог. При Осередку діє Педагогічна рада та Окружна рада осередків.

Осередок СУМ має свою славну капелю бандуристок та, разом із ОЖ ЛВУ, жіночий хор „Верховина", який виступає в своїх чудових стилевих строях, під орудою проф. С. Яременка й є чи не найкращою мистецькою групою на Заході Канади. При СУМ існує теж танцювальна група та квартет, який вже виступав на сцені під проводом Ірки Процьків.

Очевидно, що СУМ може розвивати ще й інші ділянки української культури та спорту, але недостача власного й постійного приміщення паралізує пляни виховників. Треба сподіватися що небаром і ця проблема буде належно розв'язана, для добра не лиш СУМ-у, але й усієї української спільноти.

На кінець треба згадати ще й сумівську оркестру, яка ще, покищо, не надто числен-

(закінчення на 3 стор.)

БАТУРИН

Історична повість (20)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Мали їх мало. Ані одної даром не пускали.

По кождій під дзвінницею роздавався безтямний крик і, погана лайка.

«Виважуй двері!» — гукав вусач, той самий, що читав царський маніфест.

Але на спину його впав добре пущений камінь згори і він хрестом поклався на розмішену чобітьми землю.

Облягаючі розскочились, як вовки від вовка, влученого кулею мисливого, і в обложенців вступила нова охота витрівати в нерівному бою . . . Чей же устояться, чей же проженуть ворогів, врятують честь села?... Так куль вже не було.

«Здіймай найменший дзвін!» — приказував дід, пускаючи вділ відірвану лату.

Насилу зняли, — взяв, розмахнувся і пустив ним просто туди, де з витягненою шаблею в руці стояв світлійший.

Дзвін загомонів у лету, ніби здивований незрозумілим для нього бажанням грізного дзвонаря і, пролетівши понад головами райтарів, зарився глибоко в землю перед самими ногами князя.

«Не попав», — промовив старий, — «а жаль, бо цього в першу чергу треба-б післати до чорта. Ану-те ще раз!»

Відчепили другий, дід глянув, затямив собі місце, де Меншіков стояв, розмахнувся, але в ту мить ворожа куля повалила його горілиць:

«Не здавайтеся! Не здавай-тесь!»

І замовк.

* * *

Виважено двері до дзвінниці.

«Посвітіть! — Головню з огнища подай! Запали смолоскип!» Кричали надолині.

«Прикладами їх, дулами мушкетів по голові, не пускай!» — лунало на дзвінниці.

Билися за кожний схід, за кожний щабель на драбині. Москалі дзвінниці приступом взяти не могли.

«Здавайсь!» — гукали на парубків. «Світлійший помилує за хоробрість».

«Хай його милує чорт!» — відповіли згори.

Замовкли стріли. Обложені не мали чим стріляти, облягаючі не могли, бо їх люди були в середині.

Меншіков казав огнище перенести під стіну дзвінниці, з того боку, куди завівав зимний, сильний вітер.

«Докидай гиляк! . . . більше! . . . ще!»

Огонь бухнув з новою силою, озарюючи не лиш дзвінницю, але й стіни церкви, і хрести на могилах, і хустки на хрестах, та розмальовуючи кожну гилячку старих, безлистих лип.

Дим вдирався на дзвінницю дверми й вікнами, усіми щілинами розгойданого поверша. Дзвони розгрівалися, — ніби оживали.

«Ось вам ще!» — гукали обложені, кидаючи вділ останки белькування.

«Підпалюй сходи!» — відповідав на те московський підстаршина.

На долині дзвінниці стояли останки старого іконостаса, трухле грушкове й липове дерево, сточене хробами, сухе, як чир.

Підпалили. Востаннє обличчя святих засіяли надземським блеском, глянули здивовано і перемінилися в огонь.

Дзвінниця спалахнула високим горючим стовпом, від котрого розвиднілася ніч.

«А розкажіть там цареві, як ми вітали його маніфест!» — гукали згори.

«Поклоніться гетьманові Мазепі від нас!»

«Скажіть, що не осоромили ми себе і його!»

Решту заглушив луск.

Дзвінниця захиталася, затріщала в основах, і як підрубаний дуб перехилилася на той бік, куди хилилася здавна, на захід.

Зойкнули дзвони, і з цілою силою непроголошених звуків, з піснями радостей і смутків, з воскресними й похоронними акордами полетіла вниз.

Облягаючі розбіглись, затулюючи долонями очі, наполохані коні фантастичними звірями понеслись по полях, — світлійший стояв і дивився на діло рук своїх.

«Бунтівники! Черкаси! Мазепинці!»

Мабуть перший раз вилетіло це крилате слово на світ, щоб то чорним птахом, то невмірущим феніксом, то голубом білим літати понад полями і степами, понад широкими просторами України, буйним, нестримним летом крізь темряву віків.

У ПОГРІБКАХ

Доїзджаючи до Погрібок Меншіков побачив на узбочі від села, мабуть у чималому саді, великий, ясно освітлений двір.

Ворог не так то далеко, його під'їзд може легко загнатися туди, цар в тому дворі не стоїть, — погадав собі світлійший і минув липову алею, прямуючи дальше, — в село.

Цар дійсно стояв кватирою в дворі, а в одній із селянських хат, котрої малі віконця, поприслонювані були веретами, щоб не било з них світло.

Туди справили світлішого царські патрулі, розставлені що двадцять-тридцять кроків. Чим ближче до царської хати, тим і більше тих патруль, самі сильні, здорові хлопи з волоссям посипаним борошном, з мушкетами на раменах, стоять як статуї, заворожені приказом грізного, великого царя.

Мимо пізної пори в кватирі рух. Кінні штафети приїзджають і від'їзджають звідтіль.

Генерали входять і виходять з хати. На подвіррю гуртками стоять офіцери, піші, кінні, артилерійські, різних полків, усякого роду зброї. Від двох-трьох годин на приказ ждуть, переступаючи з ноги на ногу, бо зимно добірається до шпіку-кости, а сказати того не смій, бо найменша виява невдоволення — це бунт.

Смирись і готовий будь летіти, хоч би й на певну смерть, щоб тільки сповнити волю царя, котрий ніякого супротивлення не знає і знати не хоче, для котрого людина це тільки одна цифра в його великому рахунку.

Добре, що офіцери послух цей виссали з матірних грудей, а терпеливість одідичили по батьках. Не відчувають жертви, в котру себе приносять. Там, за глиняною стіною, в звичайній селянській хатині сидить той, що їх життя у своїй жмені тримає, великий будівничий, котрий на своїх людей дивиться, як на каміння, як на сировий матеріял цієї будівлі, котра родилася в його буйній голові.

Офіцери пізнали команданта кінниці його величества і тягнуться, як струни, дарма, що ніч і що світлійший не бачить їх і навіть не дивиться на тую різноманітну товпу. Зіскочив з коня, драгунові, високому як вежа, кинув свій кожух, вбігає у хату, у відчинені двері на ліво.

Кидається йому на зустріч задуха і той сопух, який буває в непровітреній хаті, в якій від кількох годин дихає кілька десятків людей, немитих, некупаних, що Бог вість коли перебирали білля. Принесли з собою запах овечих кожухів, кінського і людського поту, тухлого смальцю, тютюну і горілки.

Побачивши малого тілом, але великого значінням достойника царського, подаються, роблять дому місце. В покорі туляться, — прилипають до стін.

Меншіков розглядається, хто це такий? Прошаки, москалі і черкаси. Видно по тім, як себе тримають, як милосердно глядять, люди, які тільки спиняють военне діло. Але чому їх нині так багато?

Меншіков додумується. — Прийшли з чолобитнею. Хочуть заняти місця тих, що пішли за Десну, а хай побідить Карло, до нього кланятися підуть.

«Падлеци!» — подумав голосно світлійший. «Падлеци!» — повторив, додаючи ще декілька що грубших епітетів.

«Ти хто такий?» — спитав Меншіков, наступаючи одного з них.

Запитаний подавався назад, дарма, що не було куди.

«Ти хто?» повторив князь.

«Сотник тутешньої сотні, Іван Мотовиленко», — ледви видусив з себе.

«Чого тобі?» — тримнув на нього світлійший. Говори!»

«Числюся першим сотником у полку, полковник за зрадником Мазепою руку тягне», — бубонів запитаний.

«Пірнача забажав?»

«Ваша світлість зволили вселаскавіше сказати».

«Ось тобі пірнач!» і луск малої, але вправної в биттю долоні, залунав по хаті.

«Ізменніки, сволоч, падло! На колесо вас, на так, на гиляку. Ось де ваші пірначі, блазні. Сотні в руках тримати не вміє і пірнач йому давай».

ПОСТІЙНИЙ КЕРІВНИЙ СИНОД ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

РИМ, 5.XI.1971

Архиепископ Іван Бучко

Митрополит Максим Германюк

Верховний Архиепископ і Кардинал Голова Синоду і Первоієрарх Кир Йосиф Сліпий

Митрополит Амврозій Сенишин

Епископ Андрій Сапеляк

ВАША ЦЕРКВА ХОЧЕ БУТИ СОБОЮ

ПАМ'ЯТКОВІ КОНВЕРТИ

Для закріплення грядучим поколінням історичної події V Архиепископського синоду Помісної Української Католицької Церкви та встановлення Постійного Керівного Синоду, українські католицькі миряни, заходами референтури Патріяршого фонду при парафії св. Володимира й Ольги в Шікаго, видали пропам'ятну конверту. Сподіваємося, що через поширення та вживання цієї конверти українське мирянство зможе допомогти своїй Ієрархії в дальшому скріпленні „единомислія" та сили нашої Церкви, а рівночасно причинитися фінансово до збільшення фондів нашої „Церкви в потребі".

Хто зацікавлений тою справою, може замовляти конверти в ціні 10 центів за штуку, по можности, пересилаючи рівночасно чек чи грошовий переказ на адресу:

Dr. Roman P. SMYK
190 N Broadway
Coal City, Ill. 60416, U.S.A.

ПЕРША НЕДІЛЯ ПОСТУ

27 лютого

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 329 9

Брати, вірою Мойсей, ставши великим, заперечив, що він є сином доньки фараонової, воліючи радше страждати з народом Божим, ніж мати минущу розкіш з гріха, більшим багатством уважаючи наругу Христа, ніж єгипетські скарби, бо оглядався на заплату.

Вірою покинув Єгипет, не лякаючися царського гніву, бо встоявся, неначе б бачив невидимого. Вірою відправив пасху і пролиття крови, щоб не діткнувся їх той, що вигублював перворідних.

Вірою перейшли Червоне море, як по сухій землі, чого спробувавши єгиптяни, потопилися.

Вірою попадали мури Єрихону після семиденного обходу.

Вірою блудниця Раава не згинула з невірними, прийнявши у мирі підглядачів.

І що ще маю сказати? Бо не стане мені часу оповідати про Гедеона, Варака, Самсона, Єфтея, Давида, Самуїла і пророків, котрі вірою поконували царства, чинили справедливість, доступали обітниць, загороджували пащі левам, гасили силу вогня, втікали від вістря меча, ставали сильними з немічних, бували хоробрими на війні, розбивали полки чужинців. Жінки діставали своїх померлих з воскресення.

А інші, не приймаючи освободження, були мучені, щоб доступити ліпшого воскресення.

Інші ж зазнавали, наруг і биття, та ще й кайдан та в'язниці, були камеңовані пиловані, допитувані, убиті мечем умирали, блукали в овечих, в козлячих шкірах, бідуючи, гноблені, мучені, ті, котрих світ не був достойний, скиталися по пустинах і горах і вертепах, і земних печерах.

І ці всі, вірою одержавши свідоцтво, не прийняли обітниці, бо Бог передбачив для нас щось ліпше, щоб вони не прийшли без нас до досконалости.

Тому, отже, і ми, маючи кругом себе таку тьму свідків, відложивши всякий тягар і гріх, що нас обмотав, з терпеливістю біжім до боротьби, що нас чекає, дивлячися на Ісуса — творця і звершителя віри.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 5

У той час Ісус хотів відійти в Галилею і зустрів Пилипа й каже йому: „Йди за мною".

А Пилип був з Витсаїди, з міста Андрія і Петра. Знаходить Пилип Натанаїла і каже йому: „Той, що про нього писав Мойсей у Законі і пророки, ми знайшли Ісуса, сина Иосифового з Назарету". І сказав йому Натанаїл: „З Назарету хіба що може добре бути?" Каже йому Пилип: „Прийди та подивись!"

Побачив Ісус, що йде до нього Натанаїл, і каже про нього: „Ото справді ізраїльтянин, що в нім нема облуди".

Каже йому Натанаїл: „Звідкіля знаєш мене?" Відповів Ісус і сказав йому: „Перш ніж Пилип покликав мене, я тебе бачив, як ти був під смоківницею".

Озвався Натанаїл і каже йому: „Равві, ти Син Божий, — ти цар Ізраїля". У відповідь сказав до нього Ісус: „Тому, що я сказав тобі: я бачив тебе під смоківницею, то ти й віруєш. Більш від нього побачиш".

І каже йому: „Істинно, істинно кажу вам: від цього часу побачите відкрите небо і Божих ангелів, що входять і сходять на Сина чоловічого".

НАШІ КАНАДСЬКІ СЕСТРИ СЛУЖЕБНИЦІ

ІСТОРІЯ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Sister Claudia Helen Popowich, SSMI, **To serve is to love.** The Canadian Story of the Sisters Servants of Mary Immaculate. Foreword by Vladimir J. Kaye. Printed by the University of Toronto Press: Toronto, 1971. Pp. XX - 355. $7.95.

З проєктом написання канадської історії СС. Служебниць зазнайомив мене, під час одних моїх відвідин Саскатуну, мій довголітній друг, проф. Дж. В. Симпсон. Він принагідно згадав, що одна з його дуже здібних колишніх студенток, Сестра Клявдія, задумує написати історію СС. Служебниць ПНДМ. „І я, — додав проф. Симпсон — гаряче заохочую її до цього, бо про корисну гуманітарну і виховну працю Сестер Служебниць ширший канадський загал дуже мало, або й зовсім не знає". Я вповні погодився з думкою проф. Симпсона. З працею СС. Служебниць зазнайомився ще в двайцятих роках, перебуваючи в Едмонтоні як редактор „Західних Вістей", відвідуючи Мондер і його околиці, де Сестри працювали як учительки, доглядаючи хворих (норси), опікунки сиріт і немічних.

Літом 1967 р., повертаючи з Едмонтону до Оттави, я знову поступив до Саскатуну і в домі Симпсонів зустрів Сестру Клявдію, яка приїхала до Саскатуну, щоби перед виїздом до Риму, обговорити з проф. Симпсоном дальші пляни праці. Тоді я докладніше обзнайомився з проєктом, який вже був в стадії опрацьовання і я не міг відмовити проф. Симпсонові обіцянки, що по моїй змозі буду служити Сестрі Клявдії порадами, коли до цього зайде потреба. Я бачив, що запроєктована студія буде написана досвідченим молодим істориком і буде основана на документальних фактах а не виключно на споминах.

Сестра Клявдія, з роду Олена Попович, родилася в Судбурах, в Онтаріо, там теж ходила до публічної школи, а середню освіту одержала в Інститутській колеґії в Ст. Катарінс, Онтаріо. По скінченню середньої школи вступила до Сестер Служебниць ПНДМ в Торонто й виїхала на університетські студії до Саскатуну, де 1959 р. одержала ступінь Б.А. (Магна кум лявде), спеціялізуючись в історії і в англійській літературі. Відразу по скінченні студій почала вчительську працю в академіях які вели СС. Служебниці, не покидаючи теж дальших університетських студій і в р. 1966 осягнула степень М.А. на Оттавському університеті. Учителювала в академіях у Вінніпеґу, Йорктоні, Словстбурґу, Н.Й., а в Академії в Анкастер біля Гамилтону протягом двох літ була директоркою тої ж академії.

В жовтні 1967 р. Ватикан покликав Сестру Клявдію, як першу жінку, на позицію адміністративної секретарки Східних місій при С. Конґреґації Східних Церков в Римі. Повернувши по двох літах до Канади, Сестра Клявдія знову присвятилася вчительській праці, рівночасно продовжуючи збирання матеріялів до початої історії СС. Служебниць в Канаді. В грудні 1971 р. кількарічна запопадлива праця увінчалася успіхом — появилася друком. Писана англійською мовою, входить в ряд ще розмірно дуже нечисельних англомовних наукових праць на українські теми, які двайцять літ тому započаткував проф. Павло Юзик своєю історією українців Манітоби. Студія, писана Сестрою Клявдією, читається з найбільшим зацікавленням, неначе історичний роман, але рівночасно кожне її твердження, чи опис подій основно потверджений фактами з документальних джерел. Перенята глибоким християнським духом і любов'ю до своєї Церкви, ставиться без упереджень до других релігійних віровизнань.

Сестра Служебниця Клавдія Попович

Студія починається описом повстання Згромадження Сестер Служебниць у скромному селі Жужелі, в Галичині; описом початків українського поселення в Канаді; трудноці одержання українських священиків в перших роках поселення, і врешті, в 1902 приїзд до Канади перших священиків і чотирьох Сестер Служебниць. Сестра Клявдія описує дальше перші роки побуту Сестер в Канаді, їх труднощі, страждання, які їм приходилося поборювати в піонерських часах. Зворушливий є опис епідемії еспанки 1918 року і самопосвята Сестер, „...бо в тих сільських околицях вони (Сестри) побачили, що там бракувало не тільки необхідних ліків і медичної опіки над хворими, але що гірше, не було навіть надії на лікарську і духовну поміч. Майже замерзаючи з холоду і спотикаючись у снігу, (Сестри) добивались до фармерських хат де часто уся родина лежала хвора у холоді й голоді..." (Ст. 87). Др. Буляниже, лікар з Веґревил опісля казав Сестрі Настоятельці Амброзії Ленкевич: „Тут, у самому Мондері ви врятували більш чим трьом сотням людей життя." (Ст. 89).

Відразу по приїзді до Канади Сестри взялися до закладання шкілок для дітей. „Навчання починалося в „бейзменті" під церквою у Вінніпеґу, у сінях дерев'яної каплиці в Мондер, в церковній захристії в Едмонтоні," — описує Сестра Клявдія. Сестри часто працювали в голоді, бо не було досить фондів на ведення школи і на їхнє удержання. Але ніколи не тратили надії, все вірили що Господь поможе перебути важкий час.

П'ятьдесять років пізніше „Дня 25 травня (1953 р.) — писав йорктонський тижневик Ентерпрайз — Преосвящ. єпископ Андрій Роборецький, єпископ Саскачевану, відбув урочисте відкриття Академії св. Серця в Йорктоні, яку збудовано коштом 700,000 долярів..." (Ст. 262).

В червні 1968 р., під час відвідин Торонта Блаженнішим Верховним Архиєпископом Иосифом, Сестра Франціска передала Блаженнішому статистичний образець праці за оден, 1967-ій рік: „2,340 дітей вчилося в денних школах ведених Сестрами; 1,959 дітей ходило на курси українознавства; 328 були учасниками музичних курсів; 4,057 переходили кляси катехизації; 1,752 приготовлювано до першого Причастія; 1,447 пацієнтами опікувалися в шпиталях; 172 хворими опікувалися в приватних домах; 149 в діточих домах; біля 1000 молоді належали до молодечих організацій, ведених Сестрами; 58 хворих приготовано до св. Причастія; 17 приготовано до хрищення; відвідано 1,599 хворих у їхніх домах і шпиталях; 2,152 бідним роздано харчі і убрання..." (Ст. 288).

Коли п'ятьдесять років тому покінчення учительського семинаря і одержання цертифікату на навчання в сільській школі на фармах уважалося великим осягом, нині канадські Сестри Служебниці займають місця в десятках наукових інституцій. Сестра Франціска Библів, на примір, почала в р. 1964 вищі теологічні студії в Реґіна Мунді Колеґії в Римі, Сестра Ювеналія Канюк студіювала музику в Флоренції в Італії і у Відні в Австрії, а Сестра Маріянна Жеребецька студіювала курси навчання системою Монесорі в Лондоні. (Ст. 285).

Праця Сестри Клявдії це не тільки історія канадських Сестер Служебниць, але дуже важний вклад до історії поселення українців в Канаді. Без сумніву, Сестра Клявдія заслуговує на повне признання за написання цеї історії.

В. Ю. Кисілевський

Для тих, що хочуть замовити книжку, подаємо купон на замовлення.

ЗАМОВЛЕННЯ

Прошу вислати мені книжку Сестри Клявдії (в англійській мові). Одночасно пересилаю чек (поштовий переказ на суму дол. 7.95 ☐

"TO SERVE IS TO LOVE" the Canadian story of the Sisters Servants of Mary Immaculate, by Sister Claudia Helen Popowich S.S.M.I.

Гроші вишлю після одержання книжки ☐

Price: $7.95

Книжку прошу вислати на адресу:

Please send .... copies to:

Моя адреса: (писати англійськими літерами)

....

....

....

SISTERS SERVANTS OF MARY IMMACULATE
Book Distribution Centre
5 Austin Terrace
TORONTO 178, Ontario

Зміна часу радієвих передач

Слухайте радієвої передачі „Вечірня година" кожної **середи** (не вівтірка) о год. 8.30 вечора з французької радіовисильні нахвилі 680.

ОО. Василіяни

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

* * *

В понеділок, 21 лютого о. Я. Федуник доповідатиме про „Ідея патріярхії в 19 і 20 сторіччі".

Богослуження: лютень

P.O. Box 10, High Prairie
20. — Ріно 10; Гай Прері 3
27. — Ґренд Прері 10; Ройкрофт 3

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
Від 13 — 28 лютого — виїзд душпастиря на прощу до Вікторії Бр. Кол.
27. — Боннивил год. 10 рано
Заступає Всеч. о. К. Стангрет.
Телефон Вильна — 636-3543;
Телефон Едмонтон — 476-9761.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
20. — Лішур
27. — Ярослав
5 березня — Стар

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
20. — Смокі Лейк 10.30
26. — Смокі Лейк (упок. А. Роскевич) 10.30
27. — Смокі Лейк 10.30

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
20. — Черґіл
27. — Менлі

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
20. — Восток св. Михаїла
27. — Ст. Майкел

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
20. — Голден год. 8.30 ранком; Голден-фарми год. 10.30 (21 лютого початок Вел. Посту ст. ст.)
27. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
20. — Річмонд Парк 10; Проспеpiті 12.30
27. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
20. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
27. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
Великий піст: Ту Гилс, щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ щоп'ятниці, год. 7.30 веч.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
20. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
27. — Ллойдминстер 10.30

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
20. — Гей Лейк 10.00
27. — Кемровз 9.00
Равнд Гил 11.00
30 січня — Кемровз 9.00; Равнд Гил 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
20. — Редвотер 9 год.; Вог год. 10.30
27. — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
20. — Спедден
27. — Боннивил (в заступстві о. пароха)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
20. — Іннісфрі-місто 10.30
27. — Менвіл 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
20. — Дервент 9.00; Верміліон 11
27. — Дервент 9.00; Д. Вознесення 11.00 Великодня Сповідь

САСКАЧЕВАН

Арран — округа
20. Неділя Сиропусна — Арран-місто: год. 10:30 рано — Спів. Сл. Божа; Пеллі год. 9:00 рано — Сл. Божа; Арран-місто 3:00 попол. — Вечірня з поклонами
27. Неділя Перша Посту — Арран-місто год. 9:00 рано — Сл. Божа; Пеллі 10:30 рано — Співана Сл. Божа; Пеллі 3:00 попол.: Вечірня з поклонами

о. Б. Бачинський
822 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
20. — Норт Батлфорд, Радісон 2.30 попол.
27. — Спірс - Алтікен

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
20. — Вакав 10 рано
27. — Вакав 10 рано

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
20. — Бруно 9.00; Гамболдт 11.00
27. — Гамболдт 9.00; Волверін 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
20. — Порт Алберні — 10 год. рано
27. — Вікторія — 10 год. рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар:

20 лютого, Неділя Сиропусна. Партенія

27 лютого, Неділя 1 Посту. † Кирила

Григоріянський календар:

20 лютий. Перша неділя посту

27 лютий. Друга неділя посту.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

ВЕЛИКОЇ ВАРТОСТИ
СПЕЦІЯЛЬНІ
ПОСИЛКИ
НА УКРАЇНУ

ТОЙ, ЩО ОДЕРЖУЄ, НЕ ПЛАТИТЬ НІЧОГО. ДУЖЕ СКОРА ДОСТАВА

Наші спеціяльні посилки представляють дуже велику вартість для ваших рідних і для вас.

ШТУЧНЕ ФУТРО

ЦЕ НАЙКРАЩИЙ І НАЙВАРТІСНІШИЙ ДАРУНОК ДЛЯ ВАШИХ РІДНИХ. ВОНИ ЗАВСІДИ БУДУТЬ ПАМ'ЯТАТИ ПРО ВАС.

Замовте ці вибагливі і теплі плащі. Фантастична вартість. Вибирайте з мінків (гладкі або пруги), довгі — кримкові, баранячі або з кінської шкури.

Повна ціна всього

$108.00

10 ХУСТОЧОК - $54.90

5 вовняних хусточок в малі або великі цвіти або турецькі взори та 5 шовкових хусточок в різні взори

ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ — **$63.00**

СПЕЦІЯЛЬНА
КОМБІНАЦІЯ - $169

МАТЕРІЯЛИ НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТІ НАДЗВИЧАЙНОЇ ВАРТОСТІ

3 ярди матеріялу на чоловічий зимовий плащ, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ, 100% вовна, 3½ ярда матеріялу на чоловічий одяг, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночу зимову сукенку, 100% вовна, 2 простирала на ліжко (подвійна ширина), 2 пошивки, 6 турецьких рушників.

СПЕЦІЯЛЬНА
ПОСИЛКА — $62.00

10 фунтів чистого свинського смальцю, 10 фунтів пшеничної муки, 10 фунтів рижу, 10 фунтів цукру.

ОКРІМ ТОГО БАГАТО ІНШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ ПАЧОК. ПИШІТЬ ЗА НАШИМИ ДАРОВИМИ КАТАЛОГАМИ ЗІ СВІТЛИНАМИ.

Замовляйте тепер
Замовляйте лиш

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Тел.: 982-1530
NEW YORK, N.Y. 10010

Пишіть за нашими даровими каталогами зі світлинами.

Маємо 23 роки досвіду в цій торгівлі і маємо багато тисяч вдоволених покупців.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★

найнижча ціна
найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

★

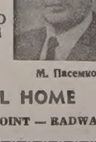

М. Пянилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3903 — ELK POINT — RADWAY

✝

Єпархіяльна Управа Ліґи Українських Католицьких Жінок в Едмонтоні

з великим сумом повідомляє своїх членок та українське громадянство про те, що 3 лютого відійшов від нас

бл. п. о. Дмитро БАЗЮК

душпастир едмонтонської єпархії і колишній духовний асистент ЛУКЖ.

Покійний віддано працював кілька років як духовний асистент єпархіяльної управи ЛУКЖ допомагаючи своїм знанням і порадами.

Просимо наших членок згадати покійного у своїх молитвах.

Єпархіяльна управа ЛУКЖ
Едмонтонської єпархії

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ

від 2 до 23 травня 1972 р.

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,326 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:

ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські вісті» ✦ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: $6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Second class mail registration number 1035.

Телефон 422-5708 Telephone

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП — СИМВОЛ ПОМІСНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

о. Е. КАМІНСЬКИЙ

17-го лютого ц.р. припадає 80-річчя з дня народження Первоієрарха Української Католицької Церкви, Його Блаженства Кардинала Йосифа Сліпого, Верховного Архиєпископа українців католиків. Щоб відзначити ці великі роковини Достойного Ювілята, владики української католицької митрополії Канади, яка являється складовою частиною помісної Української Католицької Церкви, проголосили цілий 1972 рік, зокрема місяць лютий, Ювілейним Роком Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа.

Святкуючи цей світлий ювілей нашого Верховного Архиєпископа, українці у вільному світі, зокрема українці католики, є свідомі тієї преважливої ролі, що її з волі Божого Провидіння відограв і далі відограє в історії нашої Церкви й українського народу Достойний Ювілят. З особою Достойного Ювілята є нерозривно зв'язане, таке сьогодні живуче і заразом пекуче, питання помісности Української Католицької Церкви. І влучно Ієрархія Української Католицької Церкви в Канаді у зверненні до свого духовенства і вірних відмічує в особі Верховного Архиєпископа Кир Йосифа його „невідкличну рішучість у змаганнях за повні права Української Католицької Помісної Церкви".

Первоієрарх Української Католицької Церкви Блаженніший Йосиф являється переємником прав Галицьких митрополитів, які то права вони унаслідили по Київських митрополитах. Коли Галицький Митрополит Йосиф (Сліпий) з'являється у вільному світі по 18-річних каторгах на засланні, Апостольський Престіл, цілком слушно і справедливо признає йому титул Верховного Архиєпископа для українців католиків .Титул Верховного Архиєпископа це не почесть, але згідно з традицією юі правом для Східних Церков, уряд Первоієрарха помісної Церкви. Тому Верховний Архиєпископ і Кардинал Йосиф Сліпий є Первоієрархом Української Католицької Помісної Церкви.

Згідно з конституцією устрою Української Католицької Церкви, яку прийняв V Архиєпископський Синод, Верховний Архиєпископ очолює Українську Церкву, як „батько і голова". Ці два терміни „батько і голова" висловлюють точно завершення правної структури помісної Церкви. Як батько і голова у природній родині завершує першу природну соціологічну клітину, так само в устрою Української Католицької Церкви Верховний Архиєпископ, як батько і глава помісної Церкви, завершує її правну структуру.

Як главі помісної Української Католицької Церкви, Верховному Архиєпископові належиться не тільки перше місце у ній за правилом першенства, але йому приналежить також влада і рішення справ цілої Його Церкви. Його юрисдикція, згідно з постановою II Ватиканського Собору, простягається на цілий обряд, цебто без уваги на територіяльні границі всюди там, де є вірні його обряду (Декрет про Східні Католицькі Церкви, ч. 7): „Східний патріярх це єпископ, що має юрисдикцію на всіх єпископів, не виключаючи митрополитів, на клир і вірних власної території або обряду". Хоч тут мова про юрисдикцію патріярха, то цей самий декрет Собору приписує цю саму юрисдикцію і Верховному Архиєпископові, що є главою помісної Церкви.

Свідомий відвічальности за свій уряд, як Первоієрарх Української Церкви, Верховний Архиєпископ Йосиф перш за все стоїть непохитно на сторожі прав і привілеїв помісности Української Церкви, які то з тої чи іншої причини відійшли з ужиття, а якими однак втішалися митрополити київської традиції, виконуючи найвищу владу і управляючи помісною Українською Церквою. У турботі про добро вірних та про цілу Українську Церкву Верховний Архиєпископ Йосиф діє спільно з усіми українськими єпархами в користь Української Церкви.

Кожна помісна Церква обговорює, плянує і вирішує свої діяння на зборі, що зветься синодом. Синоди у Східних церквах це справжні органи влади і церковного правління. В них концентрується і довершується найвища законодатна влада, до них належить найвище судовладстя, вони правлять помісною Церквою.

Саме такі синоди відбуває Верховний Архиєпископ Кир Йосиф зі своїми владиками, як Первоієрарх Української Помісної Церкви. Рішення Архиєпископських Синодів є важливі для буття помісности Української Церкви. Вони займаються правлінням Української Помісної Церкви та її життям. Живим прикладом цього є Конституція Української Католицької Помісної Церкви, а зокрема сталий Синод при Верховному Архиєпископові, який покликано до життя на V Архиєпископському Синоді. Створення постійного Синоду при Верховному Архиєпископові, першого в історії Української Церкви, це черговий крок у завершенні помісности Української Церкви.

На жаль з прикрістю доводиться ствердити факт, що деякі впливові і правлячі Ватиканські куріяльні чинники ставляться з застереженням, а то і з запереченням до справедливого права Української Католицької Церкви та її традицією освяченої помісности.

Цим однак не зражується Верховний Архиєпископ, незломний символ помісности Української Церкви. Він сильно вірить, що наша помісна Церква має запевнену самобутність і розвиток, але заразом остерігає нас, що „ніхто нічого даром нам не дасть, але ми мусимо самі мозольною працею все здобувати.

У справедливих змаганнях за завершення повної помісности Української Церкви станьмо всі одною лавою при Блаженнішому Верховному Архиєпископі Йосифі. Така наша постава крім наших молитов, святкових академій та матеріяльних пожертв, буде найціннішим дарунком для Достойного Ювілята. Невідклична рішучість Верховного Архиєпископа у змаганнях за повні права Української Католицької Помісної Церкви повинна кріпити наші сили, так духовенства, як і вірних у змаганнях до повної помісности „доки вона — як каже сам Блаженніший — не буде завершена патріярхатом, а вона стане дійсністю, бо сила Божої справи мусить взяти верх над усякими людськими перешкодами".

Вісті з єпархії

1. *Священича конференція* священиків провінції Алберти. Відбудеться у вівторок, 22-го лютого, 1972 від год. 9:00 рано до 4:00 пополудні, у культурному осередку при церкві св. Василія в Едмонтоні. Треба заздалегідь полагодити так усі свої священичі зобов'язання щоб, не бути перешкодженим у заповідженій конференції.

2. *80-річчя* Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа Сліпого, як було проголошено Українською Католицькою Ієрархією Канади і видруковано в Українських Вістях, з 20-го січня, 1972, розпочинається в неділю, 20-го лютого 1972, у катедральному храмі св. Йосафата, благодарственною архиєрейською Св. Літургією. Первоієрарх закликає „засвідчувати ділами єдність Помісної Української Церкви та всяко скріпляти її внутрішньо й зовнішньо". Всі Пароохи в неділю, 20-го лютого по всіх церквах, відслужать благодарственну св. Літургію у намірені Блаженнішого, ознайомлять вірних у проповіді про ідейні змагання Ювілята, заохотять своїх вірних до жертв на очолювані запланованих ним помісні діла; перешлють все зібране до Єпископської Канцелярії, щоб у своєму часі ці фонди переслати до Первоієрарха.

3. *375-ліття* Берестейської одности й 325-річчя Ужгородської Унії. Як нащадки рівноапостольського князя св. Володимира, як переємники берестейської й ужгородської одностей, як сини й доньки сучасних мучеників, ісповідників і подвижників нашої української помісної Церкви; всі ми маємо найприємніший обов'язок відзначити найторжественніше роковини Берестейської та Ужгородської Унії у цьому ювілейному 1972 році. До торжественних святкувань заохочує нас Спільне Пастирське Послання V Архиєпископського Синоду Українських Єпископів, видруковане в „Українських Вістях" 18-го листопада 1971 року. Дуже багато документального матеріялу трьома мовами, у 32-ох статтях, є видруковані у виданні Благовісника Верховного Архиєпископа, книзі І., під наголовком: „Архиєпископські Синоди Українського Католицького Єпископату і їх Правні Основи" сторін 74, що їх можна купити в Єпископській Канцелярії.

✠ Ніл, єпископ

ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИДБАЛИ СОБІ ЦІННУ КНИГУ

„Теребовельська земля"?

Між книгами, що появились в останніх роках, як збірники матеріялів-спогадів до історії України, висувається на передове місце „Теребовельська Земля", історично-мемуарний збірник, як XX том Українського Архіву Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка, Ню Йорк — Париж — Торонто, 1968. Стор. 920, ф.8.

В основному в українській пресі появились голоси з приводу появи таких збірників, як згаданий, що їх можна схарактеризувати двома словами: прихильно-критичні. Чому? Зпоміж видань, що появляються в Україні, найбільш пофальшованою виходить історія України, бо Москва, проголосивши як основу своєї внутрішньої політики „злиття націй" — вже поверх 50 років фальшує послідовно історію України, щоб вбити „національну свідомість" української нації і приспішити „політикою народовбивства" якнайшвидше її русифікацію. Тому крім масового терору, масових заслань і переселень мільйонів українців, Москва винищувала Україну зорганізованими голодами з людоїдством. Тому теж поверх 250 концентраційних таборів на терені СССР переповнені більше ніж на половину українськими політичними в'язнями. І тому винищує Москва національно-свідомих українців, між ними поетів і письменників та нищить пожежами архівні матеріяли-документи до історії України, а пофальшованими збірниками поодиноких областей України заливає книгарні головних скупчень українців у вільному світі, щоб нас дезорієнтувати.

Отже кожну появу історично-мемуарних збірників у вільному світі треба привітати, якщо їх впорядники подбають про те, щоб збірники охоплювали найбільше джерельно-документального матеріялу, опрацьованого науковою, себто критичною методою. Тоді такі збірники допоможуть чимало майбутнім історикам України висвітлити найбільше лихоліття, що навістило Україну в XX сторіччі.

Якщо йде про історично-мемуарний збірник „Теребовельська Земля", його зміст охоплений в 13-ох розділах. Починається віршом „Кардиналові" і привітом Верховного Архиєпископа, Його Блаженства Йосифа. Згаданий збірник, виданий у 50-річчя української національної революції, присвячений найбільшому синові Теребовельської Землі Верховному Архиєпископові, митрополитові і кардиналові Йосифові й усім синам і донькам княжої Теребовельщини, що працювали й боролися за відновлення Української держави.

Далі йде слово уродженця Теребовельщини Кир Ісидора, вірш „Теребовлі" і слово Головного Комітету теребовлян, що зібрав матеріяли і видав їх друком. Перший розділ — загальна частина — починається науковою статтею проф. д-ра Ярослава Пастернака п.н. „Стародавні часи Теребовельщини".

Це очевидно, що годі вимагати від усіх інших авторів статтей і спогадів, у цьому ж збірникові, щоб вони опрацювали їх так, як проф. Я. Пастернак. Їхні статті і спогади тим цінніші, якщо вони опрацьовані на основі джерельних матеріялів. Правда його у вільному світі не надто багато, до того він розкинений по різних осередках. Все ж редакційна колегія кожного такого збірника, що появиться в майбутньому, повинна подбати про те, щоб автори статтей використали матеріял, друкований у щоденнику „Діло", що ним можна користуватись будьто в конґресовій бібліотеці у Вашинґтоні чи публічній бібліотеці у Ню-Йорку будьто в вака: „Назва і топографія міста Теребовлі", „Історія Теребовельщини", „Галичина з Теребовельщиною під Польщею" і „Статистика Теребовельщини".

Д-р Є. Олексишин дав „Географічний нарис Теребовельщини", Богдан Кравців статтю „Теребовля на старих картах, описах і гравюрах", а д-р Р. О. Климкевич: „Столичний і Земський герби Теребовельщини". Другий розділ присвячений князеві Василькові, третій охоплює церковно-релігійне життя Теребовельщини, четвертий про одного з героїв Хмельниччини Ст. Мрозовицького-Морозенка, п'ятий і шостий охоплює статті про побоєвища Теребовельщини та Теребовля під час визвольних змагань, сьомий статті про культурноосвітне і громадське життя, восьмий про культурно-мистецьке життя, дев'ятий про економічно-господарське життя, десятий обіймає спогади численних діячів Теребовельщини, одинадцятий про визначних теребовлян за океаном, дванадцятий про містечка й села Теребовельщини, а останній тринадцятий некрологи тих, що вже відійшли.

Вкінці поданий список жертводавців, післяслово, зміст і карта Теребовельщини до 1935-36 року, що її зладив проф. д-р І. Олексишин, як і теж 6 сторінок ілюстрацій. Кожний уродженець Теребовельщини і кожний, кому дороге минуле України, повинен придбати собі цей цінний історично-мемуарний збірник.

М. Х.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Поезія, критика, літературознавство

(ю. к.) **В. Скорупський: Айстри невідцвілі. 1970. Торонто. Стор. 56.**

Перед нами нова книжка віршів Володимира Скорупського, до речі восьма з черги, що саме появилася в Торонті при допомозі пані Тані Трусевич та інж. Петра Гамули. Тому й приємно відзначити, що серед нас є ще люди, які люблять і цінують поезію та не жаліють особистих коштів, щоб вона між нами перебувала.

Збірка складається з 50 віршів, у величезній більшості кватрен. Тема їх вічна, кохання, інтимні настрої поета, філософські узагальнення, що їх по своєму пробує висловити В. Скорупський. Немає сумніву, що його вчителем є сам великий Стефан Георґе, один з могутніх поетів-символістів цього сторіччя, можливо теж їх українська версія в переспіві О. Зуєвського.

Коли з метричного боку поезія В. Скорупського бездоганна, то форма її, чи не через надмірну ляконічність вислову, інколи двозначна і не завжди викликує бажане враження. Проте в збірці є багато добрих віршів, що задовольнять і найвибагливішого читача. Ось, для прикладу, один з них:

Хоч плач не опоганює беріз
І кучерявить верби над водою, —
Проте, докором із мовчань і сліз,
Ході моїй не відбирай спокою.

Я — твій, як сонях, що з усіх квіток
За сонцем кружить, тінню тче годину,
До хвіртки підбіга, коли й горщок
Стає окрасою сухого тину.

Я — твій, як лавр, що чепурить чоло
І рад путі твоїй здобити брами, —
Бо серце, як любов'ю не цвіло,
По рай ні разу не сягало й снами.

Книжку В. Скорупського рекомендуємо нашим любителям поезії і то не тільки тому, що він — колишній едмонтонець.

Юрій Лавріненко: Зруб і парости. Сучасність 1971.

Перше враження від добірки „літературно-критичних статтів, есеїв, рефлексій" Юрія Лавріненка, одного з передових українських критиків на еміґрації, таке, що вони читаються легко, здається тому, що автор знає свій предмет досконально і вкладає в нього багато гарячого українського серця. Це тим більше дивне, що його проза в деякому сенсі монументальна, як хто хоче, патетична, бо й тема його в найвищій мірі монументальна: доля нації, загнаної у безвихіддя, правда, доля її крізь літературні окуляри. І тут годиться вказати, що Лавріненко — великий оптиміст, що яскраво підкреслене назвою його книжки „Зруби і парости", своєрідною версією Шевченкового „Не вмирає душа наша"... Невмірущу силу нації стверджує кожна сторінка, навіть кожне речення цієї книжки. Бо хоч фізичних носіїв її духа на кожному кроці знищують, то нові парости все заново появляються на мертвому зрубі.

І ще одно враження від Лавріненкових есеїв: На першому місці в них стоїть не так літературна вартість твору, як його ідеологічна функція. З цього погляду він близький до такого блискучого критика, яким колись був Дмитро Донцов, хоч їх політичні погляди у вужчому значені — діяметрально різні. Правда, не можна сказати, що Лавріненка не інтересує мистецька вартість твору — у великій більшості темою його есеїв є першорядні письменники і поети. Він усюди стверджує, нераз ляконічно, чи твір, з літературної точки зору, добрий і чому. Проте він майже ніде не аналізує детально літературні твори, він бо не аналітик, але синтетик літературних явищ.

І ще треба підкреслити одну риску Лавріненкового таланту, він — „фразесович", тобто він шукає дзвінкого, пластичного вислову не тільки на окреслення літературних процесів, але й для того, щоб характеризувати окремих письменників. І так на знищення цілого культурного процесу в Україні 20-их і 30-их років Лавріненко находить песимістичну фразу „розстріляне відродження", правда, в якомусь сенсі позичену від таланoвитого українського журналіста Семена Підгайного, Олену Телігу він дуже влучно характеризує як „Аґлаю української поезії і дійсности," а недавно померлу Оксану Лятуринську — як „князівну, що обходить шатра" і т.д.

Якби ми не заходились, щоб у коротенькій рецензії схарактеризувати есеї Юрія Лавріненка, він, на нашу думку, таки найкраще характеризує їх в уступі, в якому пише про мовознавчу роботу Юрія Шереха „Всеволод Ганцов. Олена Курило" та про англомовні спогади Йосипа Гірняка „Народження і загибель модерного українського театру". Ось цей уступ:

„Обидві вони присвячені культурнотворчій людині 20-их років (в Лавріненка і дальших років аж до 70-их — прим. Ю. К.). Обидві написані з дійсним знанням і любов'ю до предмету. Обидві без слів, у психологічній підтекстівці своїй, заховують деклярацію авторів — „чиї ми діти". Оглядаючись назад, на загиблих у катастрофі, обидва автори ідуть вперед у силовому струмі національної революції 1917 року і культурної революції 1920-их років. Обидва несуть повні пригорщі незгасимих зір та іскор „розстріляного відродження". І тому обидві ці роботи дають не мінорно-поминальне, а радісне враження відкритого сонящного простору і духової будівельної перспективи".

На закінчення хочемо висловити подяку Видавництву „Сучасність" за видання книжки Юрія Лавріненка, як і за інші видання подібного характеру, отже за видання критичних робіт Юрія Шереха, літературної антології та інших робіт І. Кошелівця тощо. Ці книжки повинні найти собі місце в бібліотеці кожного культурного українця на еміґрації.

Павло Филипович: Література. Статті. Розвідки. Огляди. УВАН у США. Мельборн, Австралія. 1971.

І ще одну книжку на нашому книгарському ринку приємно привітати. Це добірка літературознавчих робіт члена „п'ятірного ґрона" українських неоклясиків, поета і літературознавця Павла Филиповича.

Павло Филипович, як інші неоклясики, був не тільки поетом, але й першорядним критиком і літературознавцем, — в цій ділянці ще найменше відзначився чи не найбільший поет між ними, Максим Рильський. Саме тому редактор книжки „Література" та автор статті про Филиповича „Поет - учений", видатний літературознавець Григорій Костюк і, треба додати, учень Филиповича, слушно зараховує свого учителя до „порівняльно-історичної методологічної школи дослідників".

У збірку „Література" входить двадцять літературознавчих статтей, між ними чотири про Шевченка, дві про Франка, чотири про Л. Українку, три про О. Кобилянську та по одній про М. Коцюбинського і О. Олеся. Дуже цінним додатком до цього товстого тому, 581 стор., є бібліографічний огляд статтей і рецензій П. Филиповича, разом 88.

Наприкінці треба відмітити жертвенність українських прихильників творчости П. Филиповича в Австралії, коштами яких це дуже цінне видання було надруковане.

---

* **Славна англійська** поліція Скотленд Ярд має тепер 21,000 поліцистів. Між відомими колись як непідкупні поліцистами, трапляється тепер чимало перекупств та інших провин. Англійський уряд переводить тепер чистку в самому Скотленд Ярді.

* **Сім американців** вибралось у подорож моторовими санками до СССР. Вони поїдуть через Канаду, відтак через замерзлу затоку Баффін Бей до Ґренляндії, звідкіля судном до Норвеґії, а відтак через Скандинавію до СССР.

Можете купити молитовник

„ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиєпископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

ВИНАЙМАЄМО

НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Каллер (Едмонтон)

12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

СПЕЦІЯЛЬНИЙ КОМІТЕТ

ДЛЯ

вишколу та перевишколу на працю

Запрошується поодиноких осіб та організації предкладати письмові внески відносно вишколу та перевичколу на працю. Ці внески будуть використані Спеціяльним комітетом для оцінки теперішних програм, для приготування пропозицій відносно політики затруднення та поручення змін у законодавстві.

Після закінчення весняної сесії Леґіслятури весною 1972 р., будуть теж відбуватися публічні переслухання в різних осередках Алберти.

Внески та домагання за ближчими інформаціями треба слати на адресу:

Cal Lee, MLA, Chairman,
Task Force, Manpower Training and Retraining,
Room 403, J. J. Bowlen Building,
620 — 7th Avenue, S. W.
CALGARY 2, ALBERTA.

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ

ЗНОВУ В ТЕРНОПОЛІ

о. П. Криворучка

Вже геть по півночі повернулися ми до Тернополя. То була неділя. Ми відслужили нашу Службу Божу в готелі, а відтак йдемо на відправу до церкви Чесного Хреста. Перед церквою відбувається недільний базар. Із сіл понаносили багато грушок, яблук, помідорів, картопель... Здається, умисно на те, щоб відвернути увагу людей від Богослужби. Ми йдемо до церкви задніми дверима від захристії. Церква гарно відновлена. Всередині теж усе відновлене. За іконостасом гарно прибраний престіл, вишивані обруси, живі квіти, образи прибрано гарно рушниками. В церкві повно людей, а ще два рази стільки вірних перед відкритими дверима церкви. Жінки з чотками (вервицями) в руках, коло них діти, є теж й молоді дівчата. Хлопців дуже мало, а решта вірних в середних та старших роках.

Як ми прийшли до церкви, якраз розпочиналася Служба Божа. Священик віком десь 60 років, або дещо старший, має дуже гарний голос. До Служби Божої співає знаменито хор. Старші брати в захристії слухають набожно Служби Божої. Службу Божу служать в церковно-слов'янській мові, нічого не змінили, нічого не скоротили. Лише „великий вхід" через церкву, інакше, як у нас. Проповідь та оголошення в українській мові. Причащалося може 15 осіб. Так само буває в неділю на Службі Божій і у Львові Преображенській та Успенській церкві. З людьми ми не говорили нічого. Пішли до свого готелю.

А в середу, 18 серпня вранці виїхали ми поїздом до нашого княжого Львова. У Львові на двірці вітала нас квітами ще одна наша родина, що приїхала сюди аж із Стрия. З залізничої станції завезли нас до готелю Інтуриста. Ми потрапили якраз на обід тут обслуговали нас майже самі молоді хлопці. Обід був дуже добрий, а пиво нам смакувало найкраще з усіх, що ми досі пили. Послугачі оповідали нам, що в пивнім броварі працює один чоловік, який знає секрет виробу того доброго пива ще з давних автрійських часів. Він вже старший, але ще сам варить пиво й не хоче нікому того секрету зрадити.

Після обіду їдемо автобусом по нашому княжому Львові. Найперше їдемо на Замкову гору (кол. Високий замок). Тут ще видно руїни старинного замку, що його будував наш король Данило, основуючи столицю для свого сина Льва. Тут тепер заповідник та антена радієвої станції. З гори стелиться чудова панорама Львова. Перед нами жива мозаїка архітектурних будівель, буйні, зелені парки, вулиці, бульвари, а там два високі будинки політехнічного інституту, які мабуть так будовано, щоб заслоняли собор св. Юра. Однак величава будівля собору таки панує над Львовом. З Замкової гори видно теж дуже гарно Успенську та Преображенську церкву, кілька римо-католицьких костелів, різні урядові будинки та цілі дільниці нових апартментів. Львів дуже розбудувався й поширився в усіх напрямках. Побудовано багато зовсім нових житлових дільниць та чимало різних заводів. Давні мешканці Львова ледви чи не згубилися би в нових дільницях міста...

Але треба кінчати оглядини Львова з Замкової гори. Сідаємо в автобус і з'їздимо в долину. Наша чергова ціль: університет ім. Івана Франка. Переїздимо серединою міста та найкращою вулицею, що має назву вулиці Т. Шевченка. Наша провідниця з Інтуриста показує нам будинки й дає пояснення, але подає лиш назви теперішних будинків та установ. Решту ми доповнюємо собі самі, бо й так пізнаємо колишні наші будинки та установи. Ось дім товариства „Просвіта", а нижче кол. будинок Духовної Семінарії, врешті університет, а відтак їдемо попри кол. академічну гімназію, будинок політехніки й заїздимо до зразково вдержаного Стрийського парку. Тут чудові каштани, липи, дуби, буки, смереки та сосни. А в одному місці на узбіччі криниця й вода пливе рінвою й вливається до кам'яного жолоба. А ми спечені серпневим сонцем й спрагнені, приступаємо до води й, хто чим має, черпаємо воду й п'ємо, доки не погасимо нашої спраги... А відтак йдемо гарно вдержаними доріжками парку й віддихаємо повними грудьми здоровим запашним воздухом нашої рідної землі... Тут справді можна відпочити вповні й набрати сил до дальшої мандрівки... Після відпочинку повертаємося назад до нашого автобуса, що жде нас у тіні старої розлогої липи.

(Продовження в слідуючому числі)

• **В Європі подорожіло золото. Офіційний курс за золото є 38.00 дол. за унцію. Минулими тижнями ціна за золото підскочила в Європі понад 46.00 дол.**

Діти парафіяльної Рідної школи в Норт Баттлефорд під час свята св. Николая зі своїми вчительками.

З ПАРАФІЯЛЬНОЇ ХРОНІКИ

Норт Баттлфорд, Саск.

СВЯТО о. НИКОЛАЯ

Заходом місцевого відділу ЛУКЖ влаштовано в неділю, 19 грудня свято св. о. Николая. Приготуванням свята зайнялися пані: Анна Приступа, Стефанія Бачинська та вчителька Рідної школи п-і Віра Кізлик. Танців навчала п-а Іванка Кульчицька. На концерті виступали діти з парафії та з Рідної школи. Ролю св. о. Николая відіграв дуже добре п. Володимир Музика. Програма концерту була багата й гарно підготована. Діти гарно вивчили свої декламації та гарно співали коляди та підібрані для цього свята пісні. В програмі були теж виступи піяністок та гра на акордеоні, які теж випали дуже вдатно. Концерт вийшов гарно, бо й пані, що підготовляли концерт і самі діти, що виступали, доклали дуже багато труду для його підготовки.

Під кінець концерту прийшов св. о. Николай у товаристві чотирьох ангелів, привітав усіх приявних та роздав святочні дарунки, що їх дістали всі приявні в залі діти та старші. Кінцеве слово сказала п-і Анна Чабан, голова місцевого відділу ЛУКЖ, яка подякувала вчителькам та діточкам за їхню працю та гарне виконання програми концерту, а родичам за те, що присилали дітей на проби.

Участь в концерті брали такі особи: учительки: пані Анна Приступа, Стефанія Бачинська, Віра Кізлик та п-а Іванка Кульчицька. Діти з Рідної школи та парафії: Керел Хоміцька, Александра Ваврик, Єлисавета Вагнер, Петруся Ткачук, Даруся і Тереса Бирис, Карін і Тереса Замонські, Тереса Гарбуз, Христя і Дануся Просецькі, Дебі і Гейл Кейко, Савела Саковська, Наталя Голота і Іванка Кульчицька.

Загальні збори відділу ЛУКЖ

В неділю, 2 січня відбулися загальні збори відділу ЛУКЖ. Вони розпочалися молитвою, що її проказав о. Б. Бачинський, який відтак був предсідником зборів. П-і Анна Приступа прочитала в заступстві неприявної п-і Ольги Голота протокол з попередних річних зборів, який членкині прийняли без жодних завваг. Після того відчитано касовий звіт, з якого найкраще можна було бачити, скільки труду й праці вклали членкині, щоб здобути фонди для піддержки церкви й парафії. В імені уступаючої управи п-і А. Чабан подякувала членкиням за співпрацю з управою відділу та за поміч, яку вони виявляли управі протягом цілого року.

Перед вибором нової управи духовний асистент відділу місцевий парох о. Б. Бачинський звернувся до членкинь ЛУКЖ закликав їх й далі працювати ревно та віддано для організації та дбати про розвиток товариства на Божу славу на користь нашої Церкви та нашого народу. „Наше зорганізоване жіноцтво відіграє дуже важливу ролю в праці для парафії Єпархії та всеї нашої зорганізованої спільноти в Канаді. Парафія не може існувати без зорганізованого жіноцтва. Добрі та ревні жінки є мотором кожної нашої дії та запорукою розвитку нашої Церкви в Канаді" — говорив о. парох.

Після того вибрано нову управу відділу в такому складі: головою залишилася й на черговий рік п-і А. Чабан, першою заступницею вибрано п-ю А. Климчак, другою С. Бачинську, а третьою Ю. Ваврик. Секретаркою вибрано С. Ткачук, касиркою А. Приступу, а хроніку товариства має провадити К. Гарбуз. До Українських газет дописує С. Бачинська, до англійської С. Ткачук, а до журналу ЛУКЖ „Наша Дорога" О. Голота. До контрольної комісії належать: Ю. Ваврик, Е. Шумка та Д. Омелян, а п-і Підвербицька є справничкою. До привітального комітету вибрано таких пань: С. Бачинську, З. Шевчук, Д. Чепак, М. Хлібецьку і М. Підвербецьку. Старшими сестрицями в церкві вибрано: М. Климчак, З. Шевчук, А. Бочар, П. Урбан, О. Хоміцьку, М. Хлібецьку; наші господині: М. Климчак, З. Шевчук, А. Бочар, П. Урбан, М. Хлібецька, О. Хоміцька, А. Каралаш, С. Дудик, К. Побран, С. Куцак, Д. Омелян, М. Костюк, М. Галко і А. Палійчук. До комітету імпрез належать пані: М. Климчак, С. Бачинська і Ю. Ваврик. Культурним життям товариства й молоді займаються: А. Приступа, С. Бачинська і Софія Ткачук.

На тих сходинах вирішено влаштувати для членів парафії й гостей Святу вечерю.

Спільна Свята вечеря

В середу, 19 січня, на Свято Йордану за Юліянським календарем відбулася в нашій парафії спільна Свята вечеря. Перед вечерею відслужив о. Б. Бачинський у церкві Молебень, а після того Йорданське водосвяття. По закінченні Богослуження всі вірні перейшли до церковної залі, де була приготована вечеря старанням членкинь відділу ЛУКЖ. До вечері засіло всего 80 осіб, дещо замало на нашу парафію, але завинив у тому тріскучий мороз, що перешкодив багатьом бути в церкві й на вечері. Вечеря була дуже багата та складалася з наших традиційних свят-вечірних страв, між якими не бракувало нашого борщу, голубців та смачної куті. Вечеря пройшла в надзвичайно милій товариській атмосфері. Під час вечері о. Б. Бачинський завізвав приявних скласти жертви на сиротинець в Айтуні. Зібрано 37 дол., які переслано до сиротинця.

В часі вечері хор відспівав пару колядок для тих, яких колядники не могли відвідати через сильний мороз.

Після вечері присутні провели мило час на товариській забаві, а деякі на грі в „саскечеванського кайзера".

Членкиням відділу ЛУКЖ належиться признання й подяка за приготування дуже гарної й смачної вечері.

С. Б.

ЧИ ВИ МАЄТЕ УСІ ПОТРІБНІ ВАМ ІНФОРМАЦІЇ?

Податкова реформа тепер є законом. Для пояснення, яке вона має для вас значення, ми недавно масово розіслали поштою про це інформації. Проте є можливість, що ви не були включені у цей список.

Якщо так сталося, тоді ми маємо для вас дві основні брошури, з яких ви можете довідатися у загальному, як нове законодавство буде відноситися до вас. Ось вони:

- „Основні точки для поодиноких осіб" („Highlights for Individuals")
- „День оцінки" („Valuation Day")

Щоб одержати ці брошури, пишіть прямо до:

Taxation Distribution Centre
P.O. Box 8489, Ottawa
KIG 3L5

або візьміть їх у своєму поштовому уряді.

Пам'ятайте, що це буде у вашому власному інтересі прочитати ці брошури. Повідомте нас, якщо ви їх не одержали. Приготовіться вже тепер, щоб вам легше було виповнити ваші податкові бланкети в 1973 році.

ПОДАТКОВА РЕФОРМА І ВИ

tax reform and you

National Revenue, Taxation — Revenu national, Impôt

ЗАМОВЛЯЙТЕ

НОВІ ПОЛОТНА ДО ВИШИВАННЯ

Імпортовані льняні полотна різної якости та ширини

Панами — Канви — Д.М.Ц. нитки — Кольорові тканини під гобелен — Взори до вишивання

ЗРАЗКИ ТА ЦІННИК ВИСИЛАЄМО БЕЗПЛАТНО.

ПИШІТЬ НА АДРЕСУ:

WOMAN'S HANDICRAFTS
PAUL'S MUSIC & BOOK SUPPLY,
306-20th Street West, Saskatoon, Sask. Canada

Айрон Ривер, Алта – „З 25-літтям подружжя"

ВШАНУВАЛИ П-ВО ІВАНА І ЄВУ ЛУЧКАНИЧІВ

Субота, 20 листопада 1971 р. остане пропам'ятним днем для 72-річного нашого парафіянина Івана Лучканича і його дружини Єви з Лякорі, Алта. Вечером того дня, старанням синів: Івана і його дружини Анни з Едмонтону та Михайла і його дружини Вероніки з Глендону, як також стараниям співпарафіян і друзів, відбулось врочисте ювілейне торжество 25-річного їхнього подружкого життя.

Того дня вечером ювіляти, їхні сини з жінками і дітьми, донька Марія з чоловіком і дітьми, співпарафіяни і приятелі зібрались в парафіяльній Церкві св. Івана Хрестителя в Айрон Ривер, Алта. Запрошений на торжество місцевий парох о. Д. Гнат відслужив Молебен до Ісуса Христа в намірені ювілятів та поблагословив їхнє подружжя на дальший життєвий змаг. Дружбою послужив Іван Опришко з Бойл, Алта, а дружкою Марія Мариняк. Апостол в часі благословення прегарно відчитав внук ювілята Стефан Лучканич з Едмонтону.

Після релігійної частини в церкві, ювіляти і зібрані гості перейшли до парафіяльної залі на ювілейний бенкет. При вході до залі вітали ювілятів і гостей сини і невістки ювілята та саджали всіх до застелених столів. У торжестві, окрім родини і співпарафіян, взяли участь також численні приятелі ювілятів: — Іван і Марія Опришки з Бойл, Алта, з Едмонтону Василь Король з дружиною і дітьми та Михайло Пованда, Володимир Габровський з дружиною і дітьми з Атабаски, — Іван і Марія Коновальці і Марія Маринак зі Смокі Лейк, Алта. З Глендону прибули: Фред Ямнюк, Василь Пшик і Теодозія Цегенка.

Ювілейним бенкетом проводив місцевий о. парох. Проказавши молитву „Отче Наш", він виголосив тоаст в честь ювілятів. Після обильної вечері, він рівнож висказав ювілятам привіт і щирі побажання на дальші „Многі і щасливі літа", на що присутні відповіли грімким „Многая літа".

Окрім привітів і побажань ювіляти одержали також численні і гарні дарунки: — від синів і невісток, від парафії Айрон Ривер та приятелів.

Покликаний до слова ювілят, Іван, зі сльозами в очах, від себе і дружини, щиро дякував всім за шану, численну участь в торжествах та дарунки. Зокрема дякував він місцевому відділові ЛУКЖ за поміч в обслугуванні гостей. Ювілейні торжества закінчено молитвою, після якої слідувало співання історичних і народних пісень та забава з танцями.

Достойний ювілят, Іван Лучканич, родився 1899 р. у Вислоку Великім повіт Сянік, Зах. Україна. Там він і подружився перший раз з Марією Біляк. У 1925 р. виїхав до Канади, щоб придбати дещо грошей і вертати з поворотом до родини. Та друга світова війна перечеркнула всі його заміри. У Канаді осів він у Мондері, Алта, де жив до 1942 р. Під кінець того року переніся до Лякорі, Алта, де живе дотепер. У 1945 р. померла у рідному краї його перша дружина, Марія. Після 20 літнього вдовництва одружився він з Євою Барна у 1946 р., з якою щасливо прожив дотепер й відзначував 25 річний ювілей подружжя. На протязі довгого й мозольного життя дарив його Бог донею Марією, двома синами: Іваном і Михайлом, яких у 1948 р. спровадив з Німеччини до Канади й уможливив їм шлях до гарного й достатнього життя. Дарив його Бог також 18 внуками та 2 правнуками. Сам ювіят, хоч 72-річний старець ще почувається не зле і трудиться на малій фармі, яку називає своїм малим раєм на землі.

Ювілятка, Єва, з роду Барна також родився у рідному краї в селі Радоцина, горлицького повіту, Зах. Україна. Прибувши до Канади, вийшла в перше замуж за Демка Галетку у Просперіті, Алта. Після смерті першого чоловіка у 1946 р. злучила свою долю з ювілятом Іваном Лучканич на довічний шлюб.

З нагоди ювілею син ювілята, Іван, з Едмонтону зложив даток на „Вісті" 15.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а ювілятам щасти Боже на дальші, щасливі літа.

Приявний

Суррі, Бр. К. – 25-річчя подружжя п-ва Косаків

п-во Косаки

В неділю, 14 листопада наші парафіяни п-во Косаки відзначували врочисто 56-річний ювілей свого подружого життя. З цієї нагоди наш новий парох о. І. Кратко відслужив у їхньому намірені благодарственну Службу Божу, а відтак удлив їм спеціяльного благословення.

Після Служби Божої ювіляти, родина, гості та парафіяни зійшли до парафіяльної залі, де був гарно приготований обід, що про нього подбали п. Ю. Шостак та інші жінки нашої парафії Чесного Хреста. Бенкет відбувся дуже гарно, а по бенкеті дочка ювілятів проводила піснями, які співали всі приявні. Діти ювілятів склали своїм батькам гарні побажання та вручили їм цінні дарунки. Також о. парох склав побажання від себе та підкреслив зокрема зразкове життя християнське ювілятів, а зокрема їхню щиро віддану працю в нашій церкві.

Сердечно зворушені ювіляти склали щиру подяку за несподівану та приняття, як теж за гарні дарунки. З нагоди свого ювілею вони передали 70.00 дол. на потреби нашої церкви.

На „Українські Вісті" ювіляти передали 12.50 дол. За жертву щиро дякуємо, а п-ву Косакам бажаємо здоров'я, Божих ласк та многих літ.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal
Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

КОНКУРС
на найкращу українську писанку

– НАГОРОДИ –

1.: $40.00	Відділ для молоді (до 18 років)
2.: $30.00	1.: $20.00
3.: $20.00	2.: $15.00
4.: $15.00	3.: $10.00
5.: $10.00	
П'ять дальших нагород по $5.00 (кожна)	Три дальших нагород по $5.00 (кожна)

Під увагу братиметься традиційний орнамент і кольорит.

Вистава надісланих писанок і вислід конкурсу відбудеться під час річного чаю Другого відділу „Доброї волі", **19 березня, 1972 в год. 2** попол. в залі Українського Народнього Дому, 9620 - 109 Ave., в Едмонтоні.

Писанки будемо приймати до першої години пополудні 18 березня, 1972.

Прислані на контест писанки залишаються власністю організації, що переводить конкурс.

Висилаючи писанку на кункурс виповніть цю форму:

Name .....
Address .....
.....

Всі посилки писанок на контест шліть на адресу:
PYSANKA CONTEST, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alta

Едмонтон, Алта: Поминки по бл. п. М. Кутному

бл. п. Михайло Кутний

В неділю, 9 січня 1972 р. в церкві Пресв. Евхаристії, о. парох Я. Федунник відслужив у 12 год. поминальну Службу Божу з панахидою по бл. п. Михайлові Кутному, у 40-ковий день від його несподіваної смерти, що наступила 30 листопада 1971 р.

Покійний Михайло Кутний це дитина українських піонерів бл. п. Андрія й Ксені з д. Іванів Кутних. Народився він на Скаро, Алберта, 3 березня 1912 р. й там в примірній та побожній, українській католицькій родині пройшли його дитячі й молодечі літа. В 1935 р. йдучи за поривом серця оженився він із Анною Петрик та зразу став фармувати у родиному в Скаро. Але 1941 р., у воєнний час, переходить на працю до Едмонтону, де заложив власне трокове підприємство. Та різні клопоти пов'язані із веденням підприємства і несовісність деяких людей захмарюють його дні, а гризота підриває передчасно його здоров'я. В 1959 р. вперше захворів він на серцеву недугу і від того часу вже до повного здоровля покійний не прийшов. Через недугу мусів зліквідувати підприємство та на якийсь час перейти на цілковитий відпочинок і лікування. Коли одначе стан здоров'я покращав, він став знову працювати, але тільки літом, при будовах як суперінтендент. Й так виглядало, що вже все унормовується здоров'я кращає й перед Михайлом простягався ще довгий життєвий шлях. Та несподівано в понеділок, 30 листопада прийшла чергова серцева атака, яка перервала нитку його ще розмірно молодого бо ледви 59 років життя.

Покійний Михайло із дружиною Анною виховали а вивели у люде двоє дітей: старшу дочку Денису, зам. Нечай і сина Роналда, обоє живуть в Едмонтоні. Діждалися трьох внуків, що були потіхою та розрадою для Михайла й його дружини. У примірній християнській родинній злагоді вели обоє Михайло і Анна своє тепер вже спокійне життя, яке зійвічила несподівана смерть бл. п. Михайла, залишаючи в серці дружини Анни та обоїх дітей невтішимий біль по втраті дорогого й любленого мужа, тата й дідуня.

Покійного оплакують в глибокому горю старенька мама Ксеня, два брати: Василь в Лемонт і Евген в Едмонтоні та чотири сестри: Джені Мальована та сестра близнючка Марія Німчук — Едмонтон, Анна Мельник у — Стар і Стелла Мельник в Ардроссан.

Покійний Михайло відзначався глибокою християнською вірою, доброю та щирою вдачею, тому й вістпро його ненадійну смерть зворушила не тільки родину й приятелів але й всіх парафіян Пресв. Евхаристії, якої членом він був від її початків. Не стало в живих погідного Михайла, який ще останньої неділі, 29 листопада був у церкві, напевно не предчуваючи, що то його остання Служба Божа у живих у церкві, для якої він багато труду пожертвував у час будови її підвалу.

В четвер, 2 грудня 1971 р. в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял о. Я. Федунник відслужив парастас, а у п'ятницю, 3 грудня рано Службу Божу і докінчення похоронів вже у церкві Пресв. Евхаристії.

По похоронах дружина покійного Михайла і діти прийняли всіх учасників похоронів поминальним обідом в церковній залі, що його приладгодили під проводом п. К. Кардинал членкині відділу ЛУЖК нашої парафії.

В час обіду на заклик о. пароха п. Фр. Слемко шваґер покійного зібрав на „УВісті" 59.00 дол. До парастасу й похоронів сіпали дяки І. Еленяк і А. Хомляк.

Похороном завідувало дуже гідно Похоронне Заведення Парк Меморіял з Едмонтону.

За жертву щиро дякуємо, а покійному Михайлові вічна пам'ять.

Приявний

Ст. Майкел – Лемонт, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА ГРИНІВ

В суботу, 23 жовтня розеслась сумна вістка, що, по важкій недузі, відійшов у вічність бл. п. Петро Гринів, син Івана, проживши 60 років свого трудолюбивого життя.

Покійний прийшов на світ в околиці Ст. Майкел, де провів більшість своїх молодих років, працюючи та виховуючи свою сім'ю на фармі. Згодом перейшов жити до містечка Лемонт. Покійний був одружений з Генею Понич.

Покійний Петро був підприємчивий, справедливий та жертвенний, а при тому був веселої вдачі й любив жартувати. З його смертю залишається велика прогалина не лиш перед його родини, але теж в крузі приятелів та знайомих, що його любили й шанували. Покійний Петро мав ще багато плянів до переведення в життя, одначе Божі пляни були інакші й невмолима смерть перетяла передчасно нитку його туземного життя.

Покійний був добрим парафіянином церкви св. о. Николая в Ст. Майкел й кілька разів був членом церковного комітету. Був теж довгі роки членом церковного хору церкви св. о. Николая.

Покійний Петро полишив у смутку дружину Геню, синів Корнила, Маріяна і Стаха та дочок Ганю, одр. Штельмах та Петрусю ще неодружену.

Похоронні обряди та заупокійну Службу Божу відслужив місцевий парох о. Е. Дмитрук, який попрощав його в досвідну дорогу, а відтак відпровадив тлінні останки на вічний спочинок на цвинтар біля церкви.

З нагоди похорону покійного передано 18.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному Петрові вічна пам'ять.

бл. п. Петро Гринів

ПОДЯКА

Дружина й родина покійного складають сердечну подяку Всеч. о. Е. Дмитрукові за відслуження похоронних обрядів, за слова пращання й співчуття в нашому великому горю. Дякуємо дякам та хорові під управою п. Й. Велещука за спів під час похорону в церкві та на панахиді в залі. Всім учасникам похорону дякуємо за віддання послідної присługи покійному, за жертви на Служби Божі та за квіти на могилу.

Похоронному заведенню Савд Сайт Меморіял Чапел дякуємо за совісну услугу. Дякуємо теж грабарям, що копали могилу, тим, що несли домовину з тлінними останками та всім, що чимнебудь причинилися до звеличання та гідного переведення похорону покійного та зменшення нашого смутку. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійного прийме до свого царства.

Дружина й діти

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ПРИГОДА З ДИТЯЧИХ РОКІВ

В. ГАВРИШ

Дехто може мені закинути, що я за широко розписався про дурних та про дітей. Але, здається мені, що про дітей ніколи не можна за багато говорити чи писати. Про дітей я писав багато на основі власних переживань, які в мене були такі самі, як у багатьох інших сільських хлопців того часу. Про мене, як зрештою й про всіх других дітей, наші матері завжди дбали про те, щоб ми не були голодні, щоб були чисто вмиті, щоб були чисто одягнені. Зрештою наш одяг, то в більшості була праця наших матерей, які сіяли льон та коноплі, відтак їх терли, робили з нього повісмо, пряли, відтак, або самі ткали полотно, або давали до сільського ткача, а відтак з нього шили нам сорочки, штани та загортки, а деколи їх ще й гарно вишивали. З того боку наше дитинство не було дуже прикре. Але кожний з нас дитиною мав якісь уроєння, часом забаганки, а деколи непотрібний та неоправданий страх. Про такий страх, який був раз на мене, я хочу тут якраз росказати.

Я мав тоді десь якраз сім років. В нашому селі звідкись взялися були малі образки з люципером, який огненними стрілами грозить людям, що їх повбиває. Я не знаю, хто їх у село завіз й пощо. Але я їх десь бачив й той образ люципера мені дуже врізався в пам'ять. Одного дня моя мама була на городі, копала картоплю, а я був сам у хаті й бавився на глиняній підлозі. В часі забави чомусь мені привидівся люципер з великими вилами в руках, що жене прямо на мене. Я дуже настрашився й почав страшно кричати, що аж моя мама в городі почула. Вона зараз прибігла, пригорнула до грудей, поцілувала й почала мене гладити та розпитувати, чого я плачу. Я поволі прийшов до себе й почав їй росказувати, що мені привиділося. Мама уважно вислухала мого оповідання, а тоді почала мені пояснити, що люципер тепер по світі не ходить, лише люде намалювали такі образки, щоб ними страшити нечемних дітей, або таких наївних, як я. „Ніколи, синку, не бійся так люципера, як злобних людей, що можуть тебе вбити, або затратувати, як би ти їм попався десь в руки" — казала мені мама. Далі почала мене перестерігати, щоб я уважав, як буду йти сам лісом, щоб часом на мене не напав вовк, або поганий пес, або яка дика звірина. „А люципер на тебе не нападе так прямо, як тобі це привиділося. Ти собі то запам'ятай і більше не бійся й не кричи. Ти мусиш завжди про те пам'ятати, бо, як будеш і далі боятися люципера, то можеш знову настрашитися так, як тепер. А мене може вже не бути поблизу, щоб я могла тебе боронити від того страху" — казала мені мама. „Ти мусиш сам перед тим боронитися й не боятися люципера". Мама так говорила, неначе прочувала, що вона не буде довго жити. Як мені було 13 років, моя мама несподівано померла. Вона жала пшеницю

(закінчення на 8 стор.)

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

farm tool

ФАРМЕРСЬКИЙ ІНСТРУМЕНТ

Одинока найбільша проблема, що стоїть сьогодні перед албертськими фармерами, є не посуха, не язва комах або зараза між тваринами, але то є справа управи господарства ... або радше її недостача.

Програма аналізи управи фармів Міністерства рільництва дає в руки албертських продуцентів харчових продуктів вартісний інструмент для управи фармів. Кожний фармер, який веде своє книговодство на основі бухгалтерської книги для фармерів прерійних провінцій, може, за допомогою його окружного економіста, перевірити та проаналізувати ці книги при допомозі компутера Провінційного уряду. На основі тої інформації фармер може набагато легше докладно пізнати, як фарма себе виплачує та які зміни треба би зробити, щоб зробити фармування більше прибутковим. **Якщо ви хочете мати повні подрібні інформації про ці послуги, звертіться до вашого дистріктового агрикультуриста.**

Alberta